

ÉLETÜNK

XLVII. évf. 7–8. szám (47. Jg. Nr. 7–8)

Az európai magyar katolikusok lapja

2015. július–augusztus

KRISZTUS IRÁNTI SZENVEDÉLY

Ferenc pápa üzenete a missziós világnapra

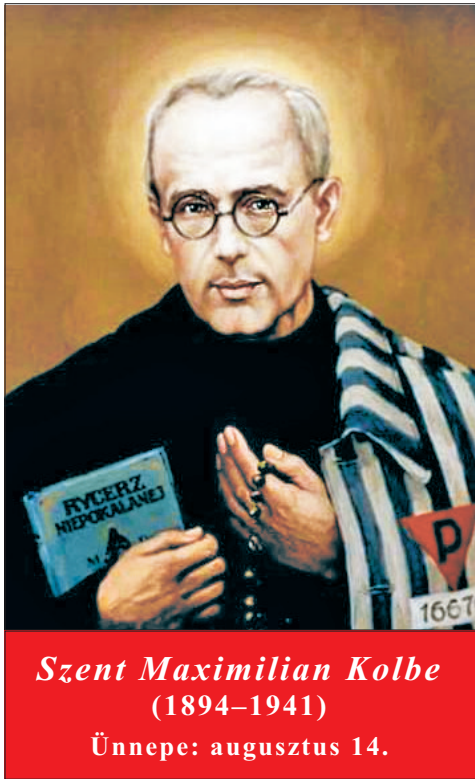
A misszió nem prozelitizmus, hanem Krisztus, az emberek és az Evangélium iránti szenvedély: írja üzenetében Ferenc pápa a 89. missziós világnap alkalmából, amelyet október 18-án, vasárnap tartunk. A dokumentumban, amelyet pünkösdvasárnap tettek közzé, a pápa aláhúzza azt a szoros köteléket, amely a megszentelt élet és a misszió között fennáll. A Szentatya arra bátorítja a fiatalokat és a világiakat, hogy még jobban kötelezzék el magukat az Egyház missziós munkájában.

Nem prozelitizmus, sem pedig pusztá stratégia: a misszió a hit természetéhez tartozik, és mint ilyen, szenvedély. Szenvedély Jézus Krisztus iránt, az emberek iránt, az Evangélium iránt. A pápai üzenet első része a megszentelt élet évéhez, és az *Ad gentes* kezdetű zsinati dekrétum 50. évfordulójához kapcsolódik. Aki Krisztust követi, az nem tehet mást, mint hogy misszionárius lesz. A szerzetesek feladata, hogy a misszió nagy peremvidékei felé menjenek, oda, ahol az Evangélium hangja még nem érte el az embereket. Ügyeljenek arra, hogy világosan és őszintén beszéljék a szerzetesi intézményekben tanuló növendékeket, hiteles missziós hivatás felé irányítva őket.

A pápa üzenetének második pontja a fiatalokhoz és a világiakhoz szól, nagyobb részvételüket sürgetve a misszióban. A fiataloktól bátor tanúságtételt kér Ferenc pápa, nagylelkű vállalásokat és azt, hogy ha kell, merjenek árral szembe menni. Az Istennek szentelt személyektől pedig azt kéri, hogy vonják be jobban a világi híveket a missziós munkába, hiszen ez a hivatás a keresztség szentsége révén mindenkit érint.

Harmadszor, a pápai üzenet megjelöli az igehirdetés jelenlegi legnagyobb kihívását, ami nem más, mint tiszteletben tartani az adott kultúrát és hagyományokat, és ennek segítségével megértetni Isten misztériumát, előkészíteni az evangéliumi üzenet befogadását a népek között. A missziós küldetés kiemelt célcsoportja a szegények, a kicsinyek, a betegek, a megvetett és elfeledett emberek. Elszakíthatatlan kapocs áll fenn ugyanis a hit és a szegények között – magyarázza a pápa. Ez nem „ideológiai” megközelítést jelent, hanem azt, hogy a szerzetesek úgy azonosuljanak a szegényekkel, ahogy Jézus tette, elvive nekik az Evangélium örömét és Isten szeretetét.

Végül pedig a pápa az együttműködés és az összedolgozás (szinergia) jelentőségét hangsúlyozza Róma püspöke, valamint az Egyház missziós intézményei és művei között. Ennek együttthatása biztosítja a kommuniót, a szeretetközösséget. Mindazonáltal nem egyfajta jogi-szervezeti alárendeltségről, vagy a különbözőségek elsorvasztásáról van szó, hanem arról, hogy hatékonyabbá tegyük az evangéliumi üzenetet és előmozdítsuk az érintettek egységét, mely a Szentlélek gyümölcse.

(Folytatás a 2. oldalon)

Szent Maximilian Kolbe
(1894–1941)

Ünnepe: augusztus 14.

Maximilian Kolbe egy lengyelországi kisvárosban, Zduńska Wolában született 1894. január 8-án. A keresztségben a Rajmund nevet kapta.

1907-ben ferences atyák tartottak hosszabb missziót Pabianice plébániatemplomában. Hatásukra Rajmund elhatározta, hogy belép a ferencesek közé. Rajmund a rendben a Maximilián nevet kapta. Egy súlyos betegségéből felgyógyulva elhatározta, hogy vallásos folyóiratot indít Rycerz Niepokalanej, A Szeplőtelen Szűz Lovagja címmel. Később kis vállalatát áthelyezte a grodnói kolostorba, ahol nemsokára saját nyomdát indított. A kolostor épülete azonban nem felelt meg a nyomda és a kiadó céljainak, ezért 1927 őszén új kolostor építésébe fogott Varsótól 40 km-re, a Drucki-Lubecki János hercegtől ajándékba kapott telken.

Páter Maximilián az egész világot megakarta nyerni Krisztusnak és a Boldogságos Szűz Máriának: 1929-ben missziós kissermináriumot alapított. Egy évvel később négy testvérrel Távol-Keletre indult, hogy ott új missziókat alapítson.

A háború kitörése után hamarosan letartóztatták negyven társával együtt, december 8-án azonban szabadon bocsátották. 1941. február 17-én másodsor is letartóztatta a Gestapo. Május 20-án Auschwitzba szállították.

Július végén a 14-es blokkból, ahol Páter Maximilián is élt, egy fogolynak sikerült megszöknie. Megtorlásul a tábor parancsnoka, Karl Fritsch a blokkból tíz foglyot éhhalálra ítélt. Amikor fölolvasták a tíz nevet, egyikük, Franciszek Gajowniczek felzokogott: ha meghal, felesége és két gyermeke teljesen egyedül marad. Amikor ezt Maximilián páter meghallotta, jelentkezett a táborparancsnoknál, hogy magára vállalhassa a családapa helyett a halált. A parancsnok teljesítette kérését.

A tíz halálraítéltet sötétzárkába vezették, ahonnan mindvégig imádság és ének hallatszott, amelyet Maximilián vezetett. Bensőséges imádsággal búcsúztatott minden halottat, akiket naponta a zárkából elszállítottak. Nagyboldogasszony vigíliájának estéjén a hóhér ölte meg fenolínjekcióval. Harminc évvel később, 1971. október 18-án VI. Pál pápa boldoggá, II. János Pál pápa 1982. október 17-én szentté avatta.

A HIT PAJZSA ÉS AZ ÜDVÖSSÉG SISAKJA

Írta: Bátor Botond pálos szerzetes

Az első magyar király szent életével megalapozta Magyarország sorsát. Élete, tanítása napjainkban is aktuális. Szükségünk is van arra, hogy a régi dolgokból tanuljunk, és ennek alapján tudjunk a jövő felé tekinteni.

Szent István intelmei korunk emberének s Európa népeinek is korszerű útmutatást nyújtanak. Hiszen sajnálatos módon napjainkban is szinte napi szinten megjelennek a nemzetiségi ellentétek – legfőképpen politikai erők nyomására. Az Isten képére teremtet ember ugyan eredendően hajlandó lenne elfogadni a másikat, de ha a külső tekintély, a hatalom a rosszabbik énünket táplálja, akkor a bennünk lévő rossz erősödik meg olykor. A szent király tudta, hogy egy ország sorsa, értéke nagymértékben függ attól, hogy a befogadás és az elfogadás vagy a kirekesztés attitűdje uralkodik-e a lelkekben. A következőket írja fiának, Szent Imrének:

„Mert az egynyelvű és egyszokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövővényeket jóakarattal gyámolítsd és becsben tartsd, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak. Ha pedig le akarnád rombolni, amit építettem, vagy szétszórni, amit összegyűjtöttem, kétségkívül igen nagy kárt szenvedne országod. Hogy ez ne legyen, naponta nagyobbítsd országodat, hogy koronádat az emberek gyámoltságosnak tartsák.” (VI. A vendégek befogadásáról és gyámolításáról – részlet, fordította: Kurucz Ágnes)

Magyarország történelmében sok nép nevével találkozhatunk. Bizonyos, hogy voltak nehéz időszakok, mégis évszázadokon át fennmaradt a magyarság, s ezt annak a bölcsességnek is köszönhetjük, amelyet apostoli királyunk isteni sugallatra, az Evangélium szellemében hirdetett és birtokolt.

Zűrzavaros világunkban az elmúlt bő fél évszázadban előbb az ateizmus és a materializmus uralkodott, amelynek nyomán az emberi szívekben hatalmas űr keletkezett. Napjainkban a „vallásosság” látszólag virágkorát éli. A fogyasztói társadalom sugalmazása szerint mindenki válogathat a vallások és a különböző „rendszerek” színes piacán aszerint, hogy mely „isten” képes kielégíteni kinek-kinek sajátos igényeit. Szent István király a magyarságot és a befogadott népeket úgy tudta felemelni és az országot nagyvá tenni, hogy az egyedüli Igazsághoz, Jézus Krisztushoz ragaszkodott. Intelmei kezdetén a következőket olvassuk:

„Ha a királyi koronát meg akarod becsülni, legelőször azt hagyom meg, tanácsolom, illetve javasolom és sugallom, kedves fiam, hogy a katolikus és apostoli hitet akkora buzgalommal és éberséggel őrizd, hogy minden Istentől rendelt alattvalódnak példát mutass, s valamennyi egyházi személy méltán nevezzen igaz keresztény hitvallású férfinak. (...) Akik ugyanis hamisat hisznek, vagy a hitet jó cselekedetekkel teljessé nem teszik, fel nem ékesítik, minthogy a hit tettek híján meghal, sem itt nem uralkodnak tisztességgel, sem az örök uradalomban vagy koronában nem lesz részük. Ám ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is. Mert e lelki fegyverekben szabályszerűen harcolhatsz láthatatlan és látható ellenségeid ellen. Hiszen az apostol ezt mondja: »Csak az nyeri el a babérkoszorút, aki szabályszerűen küzd.«

(Folytatás a 4. oldalon)

EMMAUSZI TALÁLKOZÓ

A Kanadai Magyar Papi Egység összejövele Ancasterben

Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök vezetésével május 11. és 13. között a kanadai Ancasterben tartották a Kanadai Magyar Papi Egység (KMPE) lelkipásztori találkozóját – tájékoztattott Kiss G. Barnabás OFM, a KMPE elnöke.

A Kanadában és az Egyesült Államokban szolgáló magyar papok és szerzetesek közös programjai között az egyik legfontosabb a húsvét utáni „emmauszi találkozó”. Az emmauszi tanítványok példája nyomán Ontario tartományban található városban gyűltek össze az Észak-Amerikában szolgáló katolikus papok. A találkozón kevesebben tudtak részt venni, mint az elmúlt évben, de a lelkipásztori együttlét így is sikeres volt.

A papi találkozó – az imádság, szentmise, lelkipásztori beszámoló és kötetlen együttlét – keretében zajlott le. A szétszórtságban élő magyarok körében, Jézus tanítványaihoz hasonlóan folytatják az apostolok missziós tevékenységét a magyar lelkipásztorok. Ez a küldetés nehéz feladat. Ezt fogalmazta meg Cserháti Ferenc püspök május 12-i homíliája is, amelyben idézte Ferenc pápát, aki

sokszor gondol a megfáradt papokra és gyakran imádkozik értük.

A lelkipásztorok beszámolója alkalmat adott, hogy a jelenlevők betekinthe-tek egymás munkájába. Az idei találkozón az új idők és új kihívások lehetőségeiről tárgyaltak. Cserháti püspök beszámolt az elmúlt időszak lelkipásztori látogatásairól, és kiemelte az evangelizálás és a keresztény nevelés fontosságát.

(Folytatás a 2. oldalon)

Betekinthe-tek egymás munkájába

HITÜNK KÉRDÉSEI

Titkos társaságok

A vallás legnagyobb akadályja az ellenevangelizálás. Nagy volt az út a hívó kö-zépkortól a mai istentagadásig. A középkorban nem voltak nagyméretű egyház-ellenes megmozdulások. Voltak ugyan husziták, hugenották, de ezek nem voltak hasonlíthatók például a keresztes hadjáratok mozgalmához, melyek egész Euró-pára kiterjedtek. Az itáliai humanizmus és a hozzá kapcsolódó egyházellenesség szűk körben, az értelmiség és a művészek körében terjedt csak el. Az első igazi tömegmegmozdulás a reformáció volt, de ez sem a vallás, hanem a Katolikus Egyház ellen irányult.

A humanizmust vallották vezéreszmének bizonyos titkos társaságok, amelyek a meglévő, az európai rend megváltoztatására törekedtek. Céljuk magába foglalta a keresztény örökség megsemmisítését, a vallásos berendezések eltüntetését egy teljesen világi és materialista kultúra javára. Filozófiájuk keveréke a materializmusnak és világi emberbarátságnak. Erkölcstanuk vonzó volt, *Isten nélküli* humanizmus. Eszményeik a *szabadság, egyenlőség, testvériesség, munkaszeretet, béke, demokrácia*. A felsorolt elemeket a kereszténységtől vették kölcsön, de átalakították azokat. Ez a humanizmus elfordul Istentől, a Teremtőtől és az embert állítja a központba. Az utolsó századok humanizmusa egyet jelentett az ateizmussal.

A nyilvánosság előtt a szabadkőművesek 1717-ben Angliában lettek ismertek. Az igazságot keresték, de a kereszténységen kívül. Páholyokba tömörültek a rózsakeresztesek is. Ezekbe a páholyokba a legképzettebb emberek léptek be. Az akkori tudomány ott gyűlt össze, és onnan áradt szét. Sokkal később jelent meg a Rotary Club és a Club de Leones, amelyek a szabadkőművesek karcsúbb formái.

A vallás helyére az ész uralmát állították. Olyan szervezetként mutatkoztak be, amely kizárólag az emberek javán dolgozik. Valóban sok jótékonsági szervezetben megjelentek. Ebben az a családka üzenet rejlik, hogy a jótékonsághoz nincs szükség a vallásra. De szociális tevékenységük csak hittérítési propaganda.

A szellemi és politikai fejlődés akadályát az Egyházban látták, amint az elnyomatásnak a végső okát is. Úgy akarták az embert megszabadítani a múlt fogságából, hogy az Egyház alapjait képező eszméket támadták. Úgy próbálták mérsékelni az Egyház befolyását, hogy tanításának hitelét kezdték ki. Mivel az Isten nélküli világ nem gyakorolt vonzerőt senkire sem, a modern ateizmus az Egyház befolyásának bírálatával kezdődött.

Igazán világapusztító erővé akkor vált a szabadkőművesség, amikor Weishaupt Ádám megszervezte az Illuminátusoknak nevezett elszánt csoportját. Ennek sikerült befészkelődni a francia szabadkőműves páholyba, és 1782-ben a szabadkőműves mozgalmat irányítása alá vette.

Weishaupt 1748-ban zsidó családból született. Fiatalom kikeresztelkedett,

majd jezsuita lett. A rendből kilépett. Tanulmányozni kezdte az okkult tanokat, hogy a különböző titkos társaságok híveit egyetlen hatalmas szervezetté egyesítse, hogy ezzel új világrendet alakítsanak ki. 1776-ban alapította az Illuminátusok („megvilágosodottak”) egyletét. A célt így határozta meg:

1. A monarchiák és minden tekintélyelvű kormányzati rendszer eltörlése.
2. A magántulajdoni és örökösödési rend eltörlése.
3. Hazafiság és nemzeti érzület felszámolása.
4. A család és házasság intézményének felszámolása.
5. Mindenféle vallás eltörlése.

Itt csatlakozott a szabadkőművesség társaként a nagytőke. Az ifjú Rothschild, akkori nevén Mayer Amschel, abban az időben lett bankár, amikor Európát végigsöpörte a szabadkőművesek által ki-robbantott nagy francia forradalom (1789) előszele.

Mayer Amschel Weishauptnál négy évvel volt idősebb. 1744-ben született. Háza ajtaja fölé vörös pajzsot akasztottak, innen a család neve, Rothschild. Apja rabbinak taníttatta. De szüleinek korai halála miatt apja üzletét vitte tovább. Amschel zseniális meglátása az volt, hogy nem kisemberekkel kell foglalkozni, hanem az uralkodók és államkincstárak hitelezőjévé kell válni. Akkor nem a bankárnak, hanem a kormánynak kell a kisemberekből kipuréolni a pénzáradatot. A pénz vég nélkül ömlik a bankárokhoz a lehetőleg ki sem fizethető kölcsönök folytán. Ez volt Mayer Amschel halhatatlan „találmánya”. Az ötlet neki és nemzetségének elképzelhetetlen vagyont és hatalmat teremtett. Másoknak meg nyomort.

A rendszer nem a kapzsiság vágyából fakadt. Cél az egész emberiség fölötti uralom megszerzése volt. A mindenható pénz csak eszköz volt erre. Több kutató biztosra veszi, hogy Rothschildnak már Weishaupt megjelenése előtt is köze volt a szabadkőművesekhez. Egyik kutató szerint Meyer Amschel még 1773-ban, harmincéves korában, frankfurti házába hívott tizenkét másik gazdag és befolyásos üzletembert. Részletes tervet terjesztett elő a világforradalom pénzelésére és azon keresztül az egész emberiség fölötti hatalom megszerzésére. Elképzelése szerint vagyoni

erejük összpontosításával olyan gazdasági viszonyokat képesek teremteni, hogy a tömegeket az éhhalál szélére sodorják. Őket propagandistáik segítségével az uralkodó rétegek ellen hangolják, és forradalomra készítetnék. Közben alkohol, erkölcsi bomlasztás és mindenemű bűnözés terjesztésével az ifjúságot meg kell rontani. Fel kell karolni a „szabadság, egyenlőség, testvériség” jelszavait, hogy az uralkodó osztályokat megdöntsék, és egy új, vagyonra alapozott arisztokráciát hozzanak létre. Közhivatalokba az őket feltétel nélkül kiszolgáló jelölteket kell juttatni. Vagyonuk felhasználásával minden hírközlő eszközt birtokba kell venniük. Mindegyik pánikot és gazdasági válságot kell teremteniük, ami végül is az általuk ellenőrzött világkormány és egy új világrend létrehozásához fog vezetni.

A frankfurti bankár házában összejött gazdag üzletemberek egyhangúlag magukévá tették az ismertetett pontokat. Weishaupt hasonló terveket készített, egyes adatok szerint Meyer Amschel megrendelésére, és anyagi támogatásával. Hasonló megrendelésre indította el az illuminátusok szervezkedését is. Az sem volt véletlen, hogy Weishaupt a szabadkőművesek wilhelmsbadi nagygyűlése előtt Frankfurtba tette át a főhadiszállását. A végső utasítások és az ezek végrehajtásához szükséges pénzforrások ott készen várták. Egyes tudósítások szerint Frankfurtban vettek fel először zsidókat hivatalosan a szabadkőművesek rendjébe. Ennek oka a támogatás volt, melyet Meyer Amschel az Illuminátusok számára biztosított.

Az 1782. év fordulópontot jelzett a szabadkőművesség térhódításában, melynek igazi jelentősége csak a 20. században mutatkozott meg. Ebben az évben fogadta el az amerikai törvényhozás az Egyesült Államok hivatalos Nagy Pecsétjét a szabadkőműves szimbólumokkal és Novus Ordo Saeculorum felirattal. Az újszülött amerikai államszövetséget ez már kezdetben az új világrend vezetőjévé tette. Washington György és Franklin Benjamin is szabadkőműves volt.

Franciaországban a szabadkőművesek 1786-ban tartott kongresszusukon kimondták a halálos ítéletet XVI. Lajos francia királyra. Az egész francia forradalmat ők készítették elő és irányították.

A francia forradalom létrehozta a világ első ateista államát. A szabadkőművesek terve a francia forradalomban nem sikerült. A hatalmat nem ők, hanem Napóleon vette át. Mégis a legjobb úton haladtak, hogy nagy ellenségüket, a keresztény Európát megsemmisítsék. A liberális eszmék szerteáradtak Európában. A kontinens, és idővel az egész civilizált világ, fokozódó mértékben keresztényellenes lett. Hogy mivel terjesztették ezeket az eszméket, arról majd legközelebb.

Gaál Jenő SVD

KRISZTUS IRÁNTI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Péter utódának missziós tevékenysége egyetemesen apostoli távlatú – magyarázza üzenetében a Szentatya. Ezért szüksége van a megszentelt élet olyannyi karizmájára, hogy megfelelően jelen lehessen a különböző területeken. Olyan Egyházra van szükség, amelyik nem fáradszik bele az Evangélium szüntelen hirdetésébe, mert valójában a püspökök, papok, szerzetesek, világiak és minden megkeresztelt küldetése az, hogy mindenkit, kivétel nélkül személyes kapcsolatra vezessen Krisztussal.

A missziós világnapra írt üzenet zárásként Ferenc pápa Mária, az Egyház Anyja oltalmát kéri mindazoknak, akik ad gentes, vagy saját hazájukban munkálkodnak az Evangélium hirdetéséért, majd apostoli áldását küldi mindnyájukra.

(Vatikáni Rádió)

IMASZÁNDÉKOK

Júliusra

Egyetemes szándék: a politikusokért. Hogy a politikai felelősséget minden szinten úgy éljük meg, mint a szeretet gyakorlásának kimagasló formáját.

A mai világban politikusok döntő hatást gyakorolnak a népek életére. Nagyon fontos tehát, hogy e politikusok feladataikat az egész emberiség javára gyakorolják. Ezért buzdít, nagyon nyomatékosan, Ferenc pápa, hogy kérjük a Jóistent: adjon a világnak olyan politikai vezetőket, akik igazán szeretik népüket, és amellet olyan alázatosak, hogy képesek meghaladni és meghallgatni az emberek, főképpen a szegények hangját. Az ilyen politikusok tevékenységéről mondja a pápa, hogy az a „szeretet gyakorlásának kimagasló formája”. Fő feladatuk egy igazságosabb társadalom megvalósításáért folytatott küzdelem és erőfeszítés.

Olyan társadalomra van égető szükség, ahol az emberek, a politikusokat is beleértve, nem tekintik a másik embert vetélytársnak vagy pusztá statisztikai adatnak, hanem szeretett testvérek. Bizony, nagyon távol áll a mai világ ettől az ideáltól, és a Szentlélek erős indíttatásai szükségesek ahhoz, hogy ez az ideál a társadalomban, különösen a politikusok körében, megvalósuljon.

Jézus gyakran mondta, hogy Isten a buzgó imádságra választva adja meg bőséges segítségét. Higgyünk Jézusnak, és kérjük bizalommal Istent, hogy nyissa meg a politikusok szívét, és tegye őket a népet szerető és másokat meghallgató alázatos emberekké. Tapasztalatból tudjuk, hogy mennyi kárt és szenvedést okoztak az emberiségnek a gőgös, önző, hatalomittas, konfliktusokat és háborúkat gerjesztő politikusok. Azt is mutatja a történelem, hogy amikor mélyen vallásos és Jézus békés szellemét sugárzó politikusok irányították a történelem menetét, megoldhatatlannak tűnő, mélyen begyökerezett problémákat és évszázados gyűlölködéseket is sikerült a megoldani, és a kibékülés felé vezetni. Példának hozhatjuk fel a második világháború után elinduló, franciák és németek közötti megbékélést, amelyet a katolikus hitük szerint tevékenykedő politikai vezetők indítottak meg. Azokon a határokon, amelyekeken két világháború alatt még gyűlölködve egymást ölték a szemben álló felek, most már nem létezik semmiféle hivatalos sorompó az egyik országból a másikba vezető utakon, hanem szabadon lehet közlekedni, egymást meglátogatni, és barátságot kötni. Ami „embernek” lehetetlennek tűnt, lám, Istennek nem lehetetlen. Ezért imádkozunk e hónapban, hogy a globálissá váló világunkat a politikusok a béke és kien-gesztelődés világává tegyék.

Nemeshegyi Péter SJ

Evangelizációs szándék: a latin-amerikai szegényekért. Hogy a latin-amerikai keresztények a szociális egyenlőtlenségek közepette tanúságot tegyenek a szegények szeretetéről és hozzájáruljanak egy testvériesebb társadalomhoz.

Ferenc pápa Latin-Amerikában született és élt. Ezért mélyen átérzi az ottani társadalom nagy problémáját, vagyis a gazdagok és szegények közötti mérhetetlen különbséget. Többször elmondta már a pápa, hogy amikor a biborosok szavazataikkal megválasztották őt pápának a Sixtus-kápolnában, a mellette ülő egyik bíborostársa és régi jó barátja odasúgta neki: „Aztán ne felejtssd el a szegényeket!” Ferenc pápa e jó tanács követését szívügyének tartja. Nemcsak a latin-amerikai szegények, hanem – pápaként – a világ valamennyi szegénye különös helyet foglalnak el gondtvilágában és tevékenységében.

(Folytatás a 9. oldalon)

EMMAUSZI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Felsorolta azokat a lehetőségeket is, amelyekkel még hatásosabban szolgálhatnak a lelkipásztorok a szórványban. Röviden vázolta a külhoni pasztoráció aktuális helyzetét, jelezve a személyi változásokat, és megemlékezett az elhunyt lelkipásztorokról is.

Május 13-án, a fatimai Boldogságos Szűz Mária napján a koncelebrált szentmisében Cserháti Ferenc püspök utalt az első fatimai jelenésre, és megemlékezett Kondor Lajos atya életművéről is, aki 1954-től élt Fatimában, és a világban szétszórt magyarság összefogásával lehetővé tette, hogy ott megépülhessen a magyar kálvária és a Szent István-kápolna. Az ünnep mai üzenete számunkra is aktuális: Engeszteljük Istent bűneink miatt, és mentsük meg lelkünket! Fatima üzenete arra bátorít, hogy merjünk bízni

Isten ígéreteiben – hangoztatta homíliájában Cserháti püspök.

Az együttlét alatt megemlékeztek Isten Szolgája Mindszenty József bíboros halálának és temetésének 40. évfordulójáról. Ugyanakkor Kiss G. Barnabás ki-osztotta a hét ferences szerzetes boldog-gá avatásáért végezhető imakilenced tartalmazó füzeteket, biztatva a jelenlévőket az imádságra, hogy mielőbb oltárainkon tisztelhecssük a hét vértanút, akiknek hitvalló élete és vértanúsága példa és erőforrás számunkra.

A papi találkozón a püspökkel koncelebrálók között két jubiláns is volt: Skerl Alphonse gyémántmisés (East Chicago) és Miskei László ezüstmisés. (Welland). Rajtuk kívül még jelen voltak: Rigó Jenő SJ (Toronto), Deák István (Toronto), Manolache Lőrinc (Calgary), Pesznyák Béla (Ottawa), Kiss G. Barnabás (Detroit/Windsor) és Marozsán László diakónus (Welland). □

POLITIKAI NÉZETEK KERESZTTÜZÉBEN

Mindszenty bíboros boldoggá avatásának helyzetéről

Nemrég emlékeztek Mindszenty Józsefre, a fehér vértanúra Esztergomban, aki a XX. század egyik legnagyobb, leghitelesebb helytállója volt, aki mind a náci, mind a kommunisták börtöneit megjárta, s még akkor sem tántoríthatták el tanúságtevő küldetésétől, amikor a Vatikán megegyezéssel „keleti politikája” jegyében megfosztották őt érseki székétől.

Kovács Gergely, a Mindszenty Alapítvány kurátora és ügyvivője, a bíboros boldoggá avatási eljárásának vice-posztulátora nemrég az alapítvány Vértanúink–Hitvallóink című kiadványában egy kényes kérdéstről írt, a bíboros „politikai megítélése” kapcsán támadt ellenvetésekről, melyek társadalmi és egyházi körben is jelentkeztek (például negatív bírálat érte a bíborost, hogy elavult politikai nézetei voltak, vagy felvetődött, hogy eléggé engedelmes volt-e, mikor a pápa a lemondását kérte az érseki székéről). Ezek a felvetések tovább lassíthatják az amúgy is rendkívüli módon elhúzódo boldoggá avatási folyamatot.

– *Lehetséges-e kényes politikai/egyházpolitikai vonatkozású vitatott kérdésekben konszenzusra jutni, hiszen látható, mekkora a feszültség e téren mind a mai napig? – fordultam kérdéssel Kovács Gergelyhez.*

– Cikkemet éppen azért írtam, hogy tegyek valamit a közös gondolkodás és párbeszéd elindulása érdekében, és így segíthessem a lehetséges konszenzus kialakítását. Úgy gondolom, hogy ez lehetséges, ám önmagunk meghaladását igényli mind a „pozitív”, mind a „negatív” Mindszenty-képpel rendelkezők esetében. Nehéz feladatra vállalkozunk, mert sajnos a magyar közgondolkodás – látjuk a közéletben – számos rossz beidegződés, elfogultság és kizárólagosságra törekvés rabja, és ez ellene hat az ilyen folyamatoknak. Mégis, a jövőt illetően ez volna Magyarország egyetlen esélye, valódi megújulásának egyetlen lehetséges útja. Vallom, hogy lenne lehetőség a konszenzusra Mindszenty bíboros minél szélesebb körű társadalmi és egyházi megítélésében is. Erre a folya-

matra nem a bíboros kritikusainak van szüksége elsősorban (bár nekik is a javukra válna), és ezért nem várhatjuk tőlük a kezdeményező lépést. Nekünk kell nyitnunk öfeljűk annak érdekében, hogy a közeledés a hitünket és szeretetünket építő párbeszéddé váljon.

– *A rendszerváltozás kezdetén újságíróként a békepapi rendszerrel kapcsolatos tényfeltárára törekvő munkám során sokszor kaptam azt a választ: teljes tisztulás az Egyházban csak több évtized után várható, amikor már az érintettek meghaltak, s feloldódnak az igazság korlátai. Úgy sejtem, most is ez jellemzi a helyzetet, négy évtizeddel Mindszenty halála után...*

– Sokan mondták már nekem is, hogy Mindszenty bíboros boldoggá avatása azért késik, mert előbb meg kell halnia például a vatikáni keleti politika főszereplőinek, vagy itthon a rendszerváltozás előtt szocializálódott papi és világi nemzedékeknek. Ha egyetértünk ezzel, akkor az emberi múltunkkal és istenképességünkkel kapcsolatos legalapvetőbb meggyőződésemet tagadnám meg. Ez ugyanis azt jelentené, hogy problémáinkat képtelenek vagyunk kezelni, és nehézségeinkre egyetlen gyógyír a halál. Azaz: majd Isten áthidalja az áthidalhatatlan szakadékaikat. Ha azonban ez így lenne, mi értelme volna a földi életünknek?! Én nem ismerek nagyobb és boldogítóbb győzelmet, mint önmagunk meg-

haladását, mert ezzel juthatunk sokkal közelebb egymáshoz és Istenhez is. Szándékosan nem önlegyzést mondok, mert „nem legyőznünk kell magunkat”, hanem „felemelni a szívünket”, ahogy ezt minden szentmisében imádkozzuk. Ha a bíboros helytállásának kérdésében nem tudjuk megérteni egymást, és nem tudjuk megérteni az ő különleges és összetett, mégis olyan egyszerű üzeneteket közvetítő életútját, akkor nem tudunk kellőképpen felnőni az előttünk álló életfeladatokhoz sem. Persze nehezen megvalósítható mindez, ha úgy tekintünk rá, mint egy teljesíthetetlen kötelességre.

– *Mit tud ön tenni azért, hogy előrelendítse a boldoggá avatás ügyét mai stádiumában?*

– A Mindszenty Alapítvány lehetőségei nagyon korlátozottak. Hiába vállalkunk minden tőlünk telhető feladatot, és próbáljuk minden lehetséges csatornán a kiengeztelődési folyamatot előmozdítani, ez csak egy halk szó tud lenni. Mindszenty bíboros mielőbbi boldoggá avatásának mégis ebben látom az egyetlen lehetséges útját, de a boldoggá avatás nem egy öncél. Ez az út olyan gyümölcsöket teremhetne már most, hogy sokkal többet érne minden mégoly áhított ceremóniánál. Ezért amellett, ami keveset tenni tudunk, csak a bizalom és az imádság eszköze marad számunkra is, és az a remény, hogy minél többen felismerik ennek a párbeszédnek a hihetetlenül izgalmas lehetőségét.

– *Analógiát látok aközött, ahogy Nyugat-Európa például a kommunizmus és a náciizmus összehasonlító megítélését kezeli, és az utóbbit messze súlyosabb bűn-*

tettnek tekinti. Pedig nem értheti Mindszenty reakcióit, politikai állásfoglalását, egyházpolitikai lépéseit, kijelentéseit az, aki nem élt a kommunizmusban. Nem értheti Mindszenty politikai megnyilatkozásait még a Vatikán sem. Jogos e megállapítás?

– Pontosan ezért van szükség a párbeszédre, hogy átélhessük azt, amit mi magunk nem éltünk át. Isten Szolgája Brenner János szentté avatási ügyében éppen a közelmúltban értékelték a Kongregáció történései a Szombathe-lyen összegyűjtött eljárási anyagot, és az egyik vatikáni szakember, konzultor feltette a kérdést, hogy Brenner János meggyilkolásakor volt-e egyházüldözés Magyarországon. Most ahelyett, hogy ezen joggal felháborodnánk, kicsit több megértéssel gondoljuk végig, hogy mi mennyire ismerjük akár csak a most zajló keresztényüldözések körülményeit szerte a világban? Hogy lehetne enélkül valós képet kialakítani olyan kérdésekben, amelyekben szinte naponta nyilvánítunk véleményt? Kétségtelen, hogy van lemaradása a vatikáni és nyugati embereknek a mi megértésünkben, és Mindszenty bíboros megértésében, de kölcsönös lemaradásban vagyunk mi magunk is, és mind a kettő nehezíti a valódi párbeszédet. Nemzetközi vonatkozásban tehát hasonló a helyzet, mint idehaza: előbb nekünk kell megértőbbnek lenni, mert csak ez fogja előmozdítani a mi jobb megértésünket is. A helyzet reményt keltőbb, mint azt első látásra gondolnánk: Rómában és szerte a világon sokan éreznek rá a közép-európai emberek és személyesen Mindszenty bíboros lelkivilágára. Bízom benne, hogy ezen az úton járva a mi „valódi ember-Mindszenty Józsefünk” (Isten embere!) sok tanulsággal megáldott nagy szentje lesz nemcsak a magyar, de a világegyháznak is.

Toldi Éva

A PÓCSI KEGYKÉP MÁSOLATA

Svájci magyarok zarándoklata

Immár a 61. zarándoklatot szervezte május végén a Svájci Magyar Misszió, Vizauer Ferenc atya vezetésével. 1954-ben Siebeneich környékén sétáló magyarok felfedezték az egyik kis kápolnában, hogy van egy nagyon szép Mária-kép, amiről kiderült, hogy az a mi első máriapócsi könnyező képünknek a másolata. Ez elég indíttatást adott, hogy azóta is minden évben a Svájcban élő magyarok pünkösdhétfőn oda zarándokoljanak.

Ezt tudva, nyolcan elhatároztuk, felderessük őket, hogy együtt imádkozunk. De ha már ily sokat kell utazni, keressük fel az útba eső – és fellelhető – többi másolatot is. Így aztán láhattuk, hogy Kirchschlagban a szentély előtti mellékoltáron is van egy szép kép.

Maria Bild pedig az osztrákok búcsújáró helye lett. Telfsben, a ferences kolostor templomának falmélyedésében is van egy kép, ami nagyon hasonlít a Bécsben őrzött képre. Valsban, az 1700-as évek elején egy lavina megölt egy nyolctagú családot. A városszéli kiscsiny kápolnát azért építették, hogy ott elhelyezzék az Istenszülő ikonjának a másolatát, s itt kérjék az Istenszülő közbenjárását, hogy ilyen tragédiák ne ismétlődjenek meg. Salzburg Gnigl nevű városrészének Szent Mihály-templomában is van egy másolat a főoltáron, amit szintén nagy tisztelet övez.

A Svájcban élő magyarok az alpnachdorfi vasútállomáson gyülekeznek, hogy egy kb. 5 km-es gyalogos zarándoklattal – imádkozva és énekelve – feljussanak a siebeneichi kápolnához. A gyaloglást leginkább a fiatalabb generáció vállalja, akik között nagyon sok az erdélyi itt dolgozó magyar. Az idősebbek fent várnak minket. A kápolnához közeledve harangszó fogad. Bár évente csak egyszer van itt szentmise, de a ká-

polna nagyon szépen fel van újítva. Lát-szik, hogy az itteniek otthonosan mozognak ebben az Istenszülőnek szentelt „hajlékban”.

A prédikáció, az összetartozás fontosságáról, a „hívó Magyarországról”, a „Magyarok Nagyasszonyának” a közbenjárásáról szól. S ezen gondolatoknak itt és most különleges értéke van. Mint ahogy sajátos érzelmeket kelt a szentmise végén elénkelt székely és magyar himnusz is.

Mi pedig elindulunk haza, leginkább azzal a gondolattal, hogy a mi első Máriapócsi Könnyező Istenszülő Ikonunknak milyen nagy hatása is volt – van – Európára...

Feketéné Kiss Mária

Gyalogosan, imádkozva és énekelve

IGAZSÁG ÉS EMBERSÉG

Erdő Péter bíboros a halálbüntetés kérdéséről

A Katolikus Egyház álláspontja szerint a bűnmegelőzésre és a hatékony és emberséges igazságszolgáltatásra kell törekedni, nem pedig a halálbüntetésre – nyilatkozta Erdő Péter bíboros, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke május 21-én az InfoRádióknak adott interjújában. Az alábbiakban részletet közlünk a beszélgetésből.

– *Újra vitáznak a halálbüntetésről itthon és Európában is. Mit ajánl a józanul érvelni kívánók figyelmébe?*

– A Katolikus Egyházban erről világ-egyházi szintű hivatalos álláspont van. A Katolikus Egyház Katekizmusának 2267. pontja foglalkozik ezzel, amelyet ráadásul a kilencvenes évek végén módosítottak és pontosítottak is a legmagasabb pápai tekintéllyel. Ebben arról van szó, hogy az államnak kötelessége megvédeni a polgárait a jogos önvédelem keretében. Majd egy olyan bekezdés következik, amely a „napjainkban” szóval kezdődik. Azt mondja a katekizmus, hogy napjainkban általában lehetséges az, hogy az állam megvédje a legsúlyosabb bűncselekmények ellen a polgárait anélkül, hogy halálbüntetést alkalmazna. Majd odateszi, hogy tehát elkerülhetővé válik a halálbüntetés, és zárójelben feltételezi, hogy erre most már soha sincs szükség. Ilyen összefüggésben kell a témáról beszélni, vagyis a cél a bűnmegelőzés és a hatékony és emberséges igazságszolgáltatás. Ha ezt egy modern állam tudja biztosítani, márpedig elvileg a technikai eszközök meg kell, hogy legyenek erre, akkor erre érdemes törekedni, nem pedig a halálbüntetés visszaállítására.

– *Van-e arról parancs, utasítás, hogy az állam ölhet-e? Megölhet-e egy embert, akiről úgy gondolja, hogy bűnös?*

– Itt egy ősi kérdéstről beszélünk, tehát amikor a katolikus tanítást említjük, akkor évezredek keresztmetszetét nézzük. A történelemben az igazságos háború, a jogos önvédelem és ennek kapcsán a kollektív önvédelemnek az állami joga vagy kötelessége voltak azok a témák, amelyek fölmerültek, és mindig az igazságosság volt a fő kérdés. Éppen itt van a halálbüntetésnek az egyik legnagyobb sebezhető pontja, mert hányszor előfordult bírói tévedés, hányszor voltak koncepciózus, igazságtalan perek, amelyekben ártatlan embereket halálra ítélték és kivégeztek. Ez olyan nagy embertelenség, olyan nagy bűn és hiba, hogy mindenképpen el kell kerülni. Visszatérek arra a szóra, hogy „napjainkban”. Ha napjainkban egy állam nem tudja biztosítani, hogy tárgyszerűen, hatékonyan megelőzze a bűncselekményeket, illetve a büntetés-végrehajtást így folytassa, akkor vajon azt tudja biztosítani, hogy a halálbüntetést igazságosan szabják ki, és ne bírói tévedések vagy ne elfogultság alapján? Ahol az állam olyan gyöngye, hogy nem tudná a büntetés-végrehajtást halálbüntetés nélkül biztosítani, ott a halálbüntetés alkalmazásával is nagyobb a valószínűsége az embertelenségnek és az igazságtalanságnak. Egyházunk álláspontja szerint az igazságos és emberséges büntetés-végrehajtásra, nem pedig a halálbüntetésre kell törekedni. □

Gyermekeknek

AZ ÚJ KENYÉR

Manapság a nagy áruházak élelmi-szerüzleteiben kedvűnkre válogathatunk a legkülönbébb péksütemények között: van fehér, barna, rozsos, burgonyás, szemmaggos, korpás, s ki tudja, milyen alapanyagból és ízesítéssel készült kenyér. Sokan talán már nem is tudják, mennyi munka kell ahhoz, hogy a finom, friss, ropogós kenyér az üzletek polcaira és az asztalunkra kerüljön. Nagymamám még saját kezével, házilag sütötte a család kenyerét: ismerte a dagasztás, kelesztés minden fortélyát. Aki evett már igazi házi, hagyományos, kemencében sült kenyeret, az biztosan egyetért velem: sokkal finomabb és tartalmasabb, mint az áruházláncok sorozatgyártásban, futószalagon készülő, „felfújt” kenyerrei.

Nekünk, katolikusoknak azonban a kenyér nem csupán egyszerű, hétköznapi eledel, amellyel csillapíthatjuk éhségünket. Gondolj csak arra, hogy hány helyen találkozunk a Szentírásban a kenyérről: az ószövetségi húsvét a kovásztalan kenyér ünnepe volt; a sátn szavára Jézus megtagadta a kövek kenyérré változtatását; a legismertebb újszövetségi történetek közé tartozik a két kenyérszaporítás. Az utolsó vacsorán pedig Krisz-

tus a kenyér megtörésével, átváltoztatásával és a tanítványok közötti szétosztásával megalapította az Oltáriszentséget. Valahányszor szentáldozáshoz járulunk, Krisztus Testét vesszük magunkhoz. Legismertebb imádságunkban, a Mi-atyánkban is arra kérjük az Urat, hogy adja meg mindennapi kenyerünket: természetesen nemcsak a fizikai értelemben vett kenyérért fohászkodunk, hanem a lélek táplálékaiért is.

A nyár, ezen belül is az augusztus nemcsak az iskolai szünet és a nyaralások, hanem a termények betakarításának időszaka is. Hagyományosan Péter-Pál napján, június 29-én kezdődik az aratás, mi, magyarok pedig augusztus 20-án, Szent István királyunk és a Szent Korona ünnepén szegjük meg az új kenyeret, vagyis az ez évi friss gabonából készült első kenyeret. Ha Magyarországon jársz (de talán így van ez a nagyvilágban sok helyen, ahol honfitársaink élnek), augusztus huszadikán térj be egy templomba és vedd magadhoz a szentáldozásban Krisztus Testét, majd a szentmise után kóstold meg az atya által megáldott friss, új kenyeret!

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (11.)

Bahá'u'lláh végrendeletében meghagyta, hogy legidősebb fia: Abbasz Effendi, más néven: Abdu'l Bahá – a Dicsőség szolgája; (1844–1921) vegye át a bahá'iak vezetését, és ezzel megakarta előzni a szakadást a követői táborában, amit mégsem tudtak elkerülni. Többen fellázadtak a vezető ellen, és „Unitárius Bahaiak” néven elszakadtak az ortodoxoktól. Az új szakadást ismét erőszakosságok kísérték. Ennek ellenére mégis sikerült a bahá'í hitet terjeszteni.

1910-ben maga a vezető is egyéves európai körutat tett, 1912-ben pedig ellátogatott az Egyesült Államokba. Innen visszatérőben több európai országot is felkeresett, és 1913-ban eljutott Magyarországra is. Utazásai során gyakran lépett fel az okkultizmus és a spiritizmus talaján felnőtt Teozófia Társaság ülésein.

A vallási vezér utolsó éveit Haifában töltötte, ahol az első világháború alatt jelentős szociális tevékenységet fejtett ki. Haifát 1918-ban az angolok szállták meg, és 1920-ban a brit kormány Abdu'l-Bahának, érdemei elismeréséül a lovagi címet adományozta. Bahá Szolgája 1921-ben hunyt el.

Végrendeletében az alig 24 éves, Oxfordban tanuló unokáját, Shoghi Effendi Rabbanit (1897–1957) jelölte ki utódjának, aki hivatalosan már nem a bahá'í hit kinyilatkoztatója, hanem csak védnöke, vagyis a szent írásk magyarázója.

A HIT PAJZSA...

(Folytatás az 1. oldalról)

A hit tehát, melyről beszélek, a következő: higgy erősen a mindenhát Atyais-tenben, minden teremtmény teremtyében, és az ő egyszülött fiában, a mi Urunkban, Jézus Krisztusban, kit az angyal meghirdetett, ki Szűz Máriától született, az egész világ üdvösségéért a keresztfán szenvedett, és a Szentlélekben, ki szólt a próféták s az apostolok, valamint az evangélisták szavával, mint egyetlen tökéletes, oszthatatlan, szeplőtelen istenségben, és kétely hozzád ne férjen. (...) Ha valamikor uralmad alatt akadnának olyanok – távol legyen! –, kik az így egységbe fűzött Szentháromságot megosztani vagy kisebbiteni, vagy nagyobbitani próbálják, tudd meg: az eretnekség fejének szolgái azok, és nem a

szentegyház fiai.” (I. A katolikus hit megőrzéséről – részletek, fordította: Kurucz Ágnes)

Ismerve népünket, történelmünket – láthatjuk küzdelmeinket és feszültségeinket is. Hiszen, hogy nem a gazdasági válság, nem a mindennapi megélhetés gondja a legrosszabb. Sokkal jelentősebb veszély fenyegeti amúgy is megosztott hitű nemzetünket a különféle tévtanok által, amelyek ugyan emlegetik Krisztus Urunk nevét, a teremtyő Atyát és Üdvözítőnk Édesanyját, a Boldogságos Szűz Máriát, de korántsem azzal a tartalommal, amit több mint kétezer éve őriz az Anyaszentegyház az egész világon – és immár több mint ezer éve hazánkban is.

Az élet jobbá tételéhez nem külső dolgok kellenek, hanem erős hit és belső meggyőződés. Minden a fejben kezdődik. A jó gondolatok, elhatározások jó

„MEGBÍZÁSBÓL CSINÁLTAM”

Megszűnt a „nagy figyelmeztetés”-üzenetek internetes oldala

Diarmuid Martin dublini érsek 2014 áprilisában hivatalosan kinyilvánította, hogy az Isteni Irgalmasság(ról nevezett) Mária közlései nem felelnek meg a katolikus tanításnak, és megtiltotta terjesztésüket. Egy évvel később azonosították a „nagy figyelmeztetés”-üzenetek – önmagát titokban tartó – állítólagos látnokát, aki a leleplezés után, 2015. március 20-án megszüntette internetes honlapját – számol be Ménesi Krisztina a Christianae blogon.

A TheWarningSecondComing.com oldal 2011 márciusában indult. Több mint 1200 „üzenet” jelent meg rajta, állítólag a mennyei Atyától, Jézustól és a Szentlélektől. A 2010 novemberétől datált üzenetek 2015 márciusáig „érkeztek” folyamatosan. Szerzőjüknek több millió híve lett, világszerte számtalan imacsoporttal és több mint 425 ezer Facebook-követővel dicsekedhetett.

A honlap néhány héttel azután szűnt meg, hogy az Irish Mail on Sunday című lap nyilvánosságra hozta, hogy a névtelen internetes „látnok” valójában egy Mary Carberry nevű, Dublinban élő, PR-tanácsadóként működő üzletasszony.

Elsőként blogszerzők fedték fel a titokzatos „látnok” kilétét: 2013-ban üzleti dokumentumokat hoztak nyilvánosságra, amelyekből kiderült, hogy Carberry kapcsolatban áll a „nagy figyelmeztetés”-vállalkozás két kulcsszereplőjével.

A gyanú alapján az írországi lap szakértői vizsgálatot végeztetett, melynek során két hangmintát hasonlítottak össze: Mary Carberry hangját egy 2015 januárjában készült felvételtől, valamint a „látnok”, az Isteni Irgalmasság(ról nevezett) Mária hangját egy 2011 októberében elhangzott rádióinterjúból. A vizsgálat megállapította, hogy a két hang azonos.

A februári lapszám megjelenésének reggelén biztonsági kamerák rögzítették, amint Carberry több mint háromszáz felvásárolt példányt cipel az autójához. A

A csaló dublini üzletasszony

képek a következő vasárnapi szám címlapjára kerültek.

2014 áprilisában Diarmuid Martin dublini érsek hivatalosan kinyilvánította, hogy az Isteni Irgalmasság(ról nevezett) Mária közlései nem felelnek meg a katolikus tanításnak, és megtiltotta terjesztésüket.

Carberry üzlettársa, a milliomos Breffni Cully az egyházi tiltás és a leleplező újságcikk ellenére tovább szervezte a „nagy figyelmeztetés”-szemináriumokat: februárra Lengyelországban, márciusra pedig a Fülöp-szigeteken hirdetett meg egy-egy kurzust.

Az Irish Mail on Sunday munkatársa, Michael O'Farrell idézi Mary Carberry kijelentését: „Megbízásból csináltam.” Az állítás nyomán sokan találgatják, nem fog-e az „üzenetek” igazi kitalálója más „látnokkal” előállni, hogy fenntartsa a jövődelmező üzleti vállalkozást.

(Magyar Kurír)

ZENEMŰ FERENC PÁPA TISZTELETÉRE

A római II. Gesú-templomban, a jezsuiták főtemplomában Ennio Morricone világhírű zeneszerző és karmester mutat be június elején a „Missa Papae Francisci”, vagyis „Ferenc pápa miséje” című új zeneművét.

Ennio Morricone Oscar-díjas zeneszerző új miséje ősbemutatójával szeretne tisztelni Ferenc pápa előtt abból az alkalomból, hogy kétszáz évvel ezelőtt, 1814-ben, negyvenéves betöltés után ismét újraindulhatott a jezsuita rend.

Ezt a misét egy laikus írta, aki katolikus nevelésben részesült, de már nem jár misére, és aki fiatakként a rózsafüzért imádkozta a háború halottaiért – nyilatkozta a zeneszerző a *L'Osservatore Romano* június 1-jei számában. A bicentenárium valójában tavaly volt, de a 87 éves zeneszerző gyengélkedése késleltette a mű befejezését.

Ismert a zeneszerző kapcsolata a jezsuitákkal – ennek kifejeződése az 1981-ben készült *Missió* című angol film, mely elnyerte a cannes-i filmfesztivál Arany Pálma fődíját. A film a paraguayi őslakosok finom zenei érzékenységét és az oboával „térítő” jezsuita Gabriel atya lelkületét ragadta meg.

A *Corriere della Sera* című olasz lapnak nyilatkozva Morricone elmondta, hogy a Ferenc pápa tiszteletére írt misében a kereszti motívumát próbálta meg visszaadni a zene nyelvén, egyfelől a kürt- és a trombitaszólam horizontális tónusaival, másfelől az erre a hangzásra válaszoló zenekari szólammal, amely a vertikális dimenzió kifejezője. Zárásul ebben a kereszti motívumban tizenkét különféle hang szólal meg mint a három többszöröse.

(Vatikáni Rádió)

dolgokat szülnék, a rossz gondolatok pedig rombolnak. Szükségünk van arra, hogy megerősödjünk! Fontos, hogy családjaink gyermekekkel gyarapodva válasszanak korunk életellenes filozófiájára, és ezáltal a kereszteniyes védőbástyájaként éljenek, így töltve be történelmi szerepüket. Ne féljünk döntést hozni – elsősorban Isten mellett. Aztán döntünk a család mellett, az élet mellett. Döntünk hivatásunk mellett, és ne féljünk, ha döntésünk esetenként rossznak tűnik. Ha Istenbe vetjük bizalmunkat, akkor Ő mindent a javunkra fordít.

Valamikor hallottam egy tanulságos történetet: Egy nagyvállalat igazgatójává választottak meg egy fiatalembert, aki megriadt az erejét meghaladni látszó feladattól, és tanácsot kért a bölcsőtől, hogyan tudná ezt a vállalatot jól irányítani. A bölcs rövid gondolkodás után így vála-

szolt: „Jó döntésekkel.” – „De hogyan tudok én jó döntéseket hozni?” – kérdezte az ifjú. A bölcs hallgatott, majd megszólalt: „Tapasztalattal.” – „De éppen ez az, ami nincs. Hogyan tudok tapasztalatot szerezni?” – kérdezte kétségbeesetten. A bölcs ismét hallgatott egy darabig, majd így válaszolt: „Rossz döntésekkel...”

Elkerülhetetlen, hogy esetenként rossz döntéseket is hozzunk. De nem szabad szem elől téveszteni, hogy Krisztus megváltotta ezt a világot, s rá kell bízni életünket. Csak ebben a hitben folyamatosan erősödve lehetünk egyre inkább hathatós eszközei Isten országának és hazánk építésének.

Szent István király ünnepén méltó, hogy szívünk mélyén újból felindítsuk az elhatározást, hogy szeretnénk igaz keresztények, katolikusok és ezáltal igaz magyarok lenni. □

Floridai levél

TÁBOROK

A helyi napilap, a Sarasota Herald Tribune egyik vasárnapi száma a szokottnál jóval nagyobb terjedelemben jelent meg. Elcsodálkoztam, hiszen ünnep nem közelgett, s a piaci szélcsendben a cégek nem tartják érdemesnek a hirdetéseket. Kérdésemre a választ gyorsan megkaptam: a szünidei táborozási lehetőségek igényelték a többletet. Alaposan átnéztem ezeket, hiszen valamikor, a mezőtúri Gróf Teleki Blanka Leányiskola leánycserkészcsapatának a tagjaként én is „táboroztam” a Berettyó partján. Igaz, ezek rövid lélegzetű dolgok voltak, és csak ritkán helyettesítették a kötelező délutáni sétát.

De már Mezőtúr előtt megismerkedtem a szalonناسiúttal és énekléssel tarkított tábortüzekkel, a Balatonszemesen töltött nyarak alatt. Ott táborozott ugyanis a pécsi fiúiskola cserkészcsapata, a nagyon tisztelt és mindenki által szeretett páter, „Frici bácsi” vezetésével. Ezekkel az emlékekkel láttam neki az itteni lehetőségek átnézésének.

Víz mellett, a hatalmas Mexikói-öböl mellett élünk, tehát az úszásra, vitorlázásra rengeteg a lehetőség kicsiknek, nagyoknak. A nemrég megtartott „vitorlázóversenyen” a tizenévesek a maguk készítette kis hajókkal indultak. (A papák esetleges besegítéséről nem volt szó.) De nem maradt ki a sárkányeregetés sem, a maguk készítette ötletes, különböző „repülő csészealjakkal”, a gyermekfantázia hihetetlen szüleményeivel sem.

A táborok egyik hirdetése a Gyere, játsszál velünk! felszólítással indul. De ez nem ípi-apacsra invitál, nem. Témája a hangszeres zene. A ma csak kedvtelésből hegedülő, csellózó, fuvalázó kis muzikusoknak talán éppen az ilyen lehetőségek adják meg a lökést a jövőjük felépítéséhez... Lehetőség van az igazi színjátszásra is! A Florida Stúdió Színház nyári tábora így hirdeti magát: Gyere hozzánk, fedezd fel a kreativitásodat! Rövid hirdetés, de nagy hézagpótló szerepe van az Allegro Zene Tánc és Etikett Akadémia nyári táborának. (Nem lett volna olcsóbb a helyes viselkedést már otthon megtanítani?)

A Florida Stúdió Színház tíz különböző irányzatú és fokozatú tábort hirdet, míg a Sarasota Orchestra háromhetes, vidámsággal telt, melyben a különböző hangszereken és nívón játszó ifjú titánok – irányítás mellett – kedvükre muzsikálhatnak.

Elidőztünk a táborozások mellett, de itt az ideje, hogy firtassuk, hogyan állnak a szülők hozzájuk, főleg az anyagiakat illetően. A cikk velük foglalkozva felvet több mint harminc szempontot. Például: a döntés előtt tisztázzák, hogy milyen messzire hajlandók elküldeni a gyereket; mennyi időre és hogy milyenek az anyagi lehetőségeik! További ötleteket adva felsorolja, milyen kérdésekre kérjenek választ a táborok szervezőitől. Ajánlják, tudakozódnak a tábor „híre” felől, igyekezzenek információt kérni a már ott járt gyerekek szüleitől. Nem elhanyagolható kérdés az egészségügyi ellátás, gondoskodás sem. Hol van a legközelebbi orvos, kórház? Hogyan kezelik a drog- és alkoholproblémákat? De ha mindezekre megnyugtató válasz kapnak, olyan szünidőt szereznek a gyerekeknek, amire örömmel gondolt vissza, és ahol nagy lépést tett az önállósodás útján...

Bitskey Ella, Sarasota

www.egyhazikonyvklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka.

Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

DÍSZTEMETÉS

Budapesten is kevesen tudják, hogy hány hírneves és erkölcsi példaadásával az utókornak is utat mutató halott pihen az óbudai temetőben.

A közelmúltban díszegyenruhába öltözött honvédek érkeztek a temetőbe, hogy katonai tiszteletadással emlékezzenek egy Németországban elhunyt tábori lelkészre, aki Rimai László néven várja a feltámadást. A felvidéki Rimaszombatból származó nemes Roth család sarja volt, aki még nevének magyarosításával is ki akarta fejezni a hon iránti elkötelezettségét. Református papnak készült, de a háború utolsó szakaszában behívták őt is, és a budapesti Ludovikán tábori lelkésszé képezték ki. Főhadnagyi rangban igyekezett lelki támasza lenni a túlerővel küzdő honvéd alakulatának, amely 1945 januárjában szovjet hadifogságba esett. Az óbudai temető volt az első gyűjtőtábor, ahonnan a romániai Focșanin át a többi magyar fogollyal együtt elindult a Szovjetunióba, hogy közel három éven át embertelen körülmények között igyekezzen javát tenni mindazt, amit a politika elrontott.

Hazatérve a Pest közeli Mátyásföldön kapott lel-

készi állást, de az állambiztonság kopói rendszeresen szaglászta utána, gyülekezetébe is próbáltak besúgókat telepíteni, prédikációit figyelték. Amikor fiának sikerült Kelet-Németországon át Nyugatra menekülnie, ő is úgy gondolta, elege van a diktatúrából és Nyugat-Németországba települt át. Hazai földre csak a kommunista rendszer bukása után lépett újra, de nyugdíjkérelmét illetően csalódnia kellett, mert sem a hadifogságban eltöltött idő, sem pedig lelkészi működése után nem kapott nyugdíjat, így családja, kiváltéppén a már német földön született unokája, Manuel támogatásával tengette napjait.

Unokája, aki alighanem az egyetlen magyar származású német katonatiszt, nagyapja halála

Kürtös búcsúztató

(Fotó: Ungarn Panorama)

A FÁJDALOM JÓZANSÁGA

Ma már talán mindenki tudhatja – nekem ez előtt negyvenvalahány évvel az iskolában még nem tanították –, hogy az 1920. június 4-én aláírt békeszerződés a „jaj a legyőzötnék” elve alapján készült diktátum volt, amely az első világháború előtti Magyarország területének több mint kétharmadát, magyar anyanyelvű lakosságának pedig egyharmadát adta a szomszédos országok kezére.

Régi dolgok ezek, hiszen már az én édesanyám is a csonkolt Magyarországon született, apám meg hatéves gyerek volt, mikor egyszer csak Csehszlovák állampolgár lett... Régi dolgok ezek, de a magyar családok újabb kori története is mutatja, hogy a régi sebek még mindig fájnak, és maig kihatnak az életünkre.

Anyai nagyanyám 1919-ben Bártfán ment férjhez az akkor ott szolgálatot teljesítő pénzügyőrtiszt nagyapámhoz. Hamarosan menekülniük kellett. Apám 1939-ben került az akkor ismét Magyarországhoz tartozó Kassáról Egerbe. Itt találkozott Anyával – a nagyapa akkor Eger magas rangú pénzügyére volt. Az esküvő után

Kassán kezdték a közös életet, onnan kellett menekülniük hamarosan...

Anyáé Apa találkozását az 1938 őszi meghozott első bécsi döntés tette lehetővé, amikor visszacsatolták Magyarországhoz Csehszlovákia döntő többségében magyarok által lakott részeit. A későbbi miniszterelnök, a kitűnő földrajztudós, Teleki Pál és munkatársai alapos előkészítő munkával pontos adatok sorát, valóságghű térképeket tártak a bécsi döntőbizottság elé. Nem akartak „min-dent” visszavenni. Elis-merték a szomszédos népek jogát az önálló állami léthez – azon a területen, ahol élnek, ahol ők alkotják a többséget.

Ha 1920-ban ilyen mértéktartás, a tények hasonló tisztelete jellemezte volna a trianoni „béketem-tőket” – el ne feledjük: a legutóbbi világháborút kirobantó Németországot is rettenetesen megalázták és megnyomorították –, akkor talán nem lett volna második világháború, ötvenmillió halottal...

Tudom, történelmietlen a kérdésfelvetés, „mi lett volna ha...” Ennek el-lenére nem árt néha erre is

után minden követ megmozgatott, hogy ha már életében nem is, de halálában méltó elismerésben részesüljön. Egy Münchenben élő és kiváló kapcsolatokkal rendelkező magyar újságíró, Georg Engel segítségével elérte, hogy a honvédelmi miniszter, Hende Csaba méltányossági alapon engedélyezze a már jó ideje az óbudai temetőben nyugvó Rimai László számára a katonának kijáró végső tiszteletadást. Amikor az ünnepi honvédegyenruhába öltözött kürtös búcsúztatója is elhangzott, végleg bezárult az a kör, amely számtalan magyarhoz hasonlóan, Rimai László lelkész számára, az óbudai hadifogolytáborból megannyi megpróbáltatáson át az óbudai temetőig tartó sort jelentette.

Vincze András

CSAK EGY MADÁR...

Dénes Tibor összecsapta a kezét, mikor meglátta, s vérbeli íróként, felkiáltott:

– Micsoda remek téma!

Terveztem is állandóan, hogy készítek róla „Titi-Virág” címmel egy tréfás karcolatot, de aztán maradt, halasztódott, míg most végül a tehetetlen fájdalom adja kezembe a tollat: az én gyönyörű, szürketollú, piros farkú, afrikai papagájom, kilencévi együttlét után, egy buta véletlen következtében elrepült. Noha tűvé tettük érte a várost és környékét, vagyont költöttünk újsághirdetésekre, Ágnes lányom pedig vagy 500 lépcsőházba ragasztott ki cédulát, nyoma veszett.

Sokan azzal vigasztaltak, „talán be-szállt egy ablakon valami lakásba”, „esetleg olyan emberekhez került, akik szeretik”, de én nem merek hinni ebben. Az a félelmem, hogy rémületében ideoda csapongott, aztán kimerülten leereszkedett valami csupasz fára, rideg háztetőre, üres erkélyre, csőrét tollai közé dugta, s meg sem mozdult többet. Aztán jöttek a fagyok, az éhség, az elhagyatottság érzése. Éjszakánként, mikor gyöt-rődve fölriadok, magam előtt látom a kis élettelen testet – üveges szemeivel, görcsbe merevedett lábaival... Tollait cibálja a szél, paskolja az eső, betakarja a hó közömbös fehérsége.

*

Titi egész kicsi korában került hozzánk. Nem állatkereskedésben vettük, férjem hozta magával kis dobozban, Nigériából.

Enni sem volt képes egyedül. Rizzsel tömögettük. A vékony, csupasz kis nyakon tévován ingadozott egy aránytalanul nagy, buksi feje.

Az ő dzsungele ez a lakás volt. Ismerte minden zegét-zugát, s egyes helyeket ki is sajátított magának. A kis fürdőszobába például nem mindig lehetett bemenni. Őrt állt a bejáratnál, s minden közeledő lépésre fölborzolta a tollát. Az ajtó mögött volt a „fészeke”, vagyis kis rongyai, fadarabkái, melyeket apró forgácsokká aprított. Állandó növekedésben lévő, horgas csőrét koptatnia kellett.

A körmét ezzel szemben rendszeresen vágtuk, reszeltük, amit ha nem is kimondottan kedvelt – de eltűrt. Ugyanígy volt a vízzel is. Szerette, de berzenkedett, mikor véletlenül a fülébe ment. Utána törülközőbe csavarás, hajszárító... Imádt a meleg fuvallatot. Nyáron, a legyező szelét érezve, elkezdte utánozni a hajszárító zúgását. De az olló sem volt neki idegen. Amint meglátta, mindjárt rákezdte: tak, tak, tak...

*

Sokan azzal próbálnak vigasztalni, hogy végeredményben csak egy madár. De ki tudja, mit jelent valaki számára „egy madár”? Lehet, hogy csak játékot, időtöltést, de az is lehetséges, hogy sokkal, sokkal többet.

Fiatalon nem érti az ember az állatok nyelvét. Nem is jut el mindenki a tudásnak erre a magas fokára! Rengeteg élet-tapasztalat, befelé figyelés és különös érzékenység kell hozzá.

Aki azzal intézi el a dolgot, hogy „csak egy madár”, nem gondol Anteuszra, sohasem fontolta meg a mitológiai történet szimbolikus értelmét.

Anteusz legyőzhetetlen volt mindaddig, amíg fizikai kapcsolatban maradt a Földdel (a Természettel!), mert ebből az állandó, bensőséges érintkezésből merítette hitét és energiáját.

Titi számomra a Földet jelentette, a misztikus közvetítőt. Most, hogy örökre elvesztettem, süketen-vakon lézengek a világban, akármelyik jött-ment megfojthat. Bizonyára sokan ismerik a magyar népmesét, ahol a hős „ereje” egy állatban van elrejtve. Ha azt megölik, védte-lenné válik.

† Saáry Éva

Kipke Tamás

NAGYJÁTÉKFILM MÁRTON ÁRONRÓL

Felhívás minden jóakarató emberhez, intézményhez és szervezethez

Nem először nyúlt Márton Áron püspök életének és életművének feldolgozásához a Mustármag Közösség: a marosvásárhelyi kollégisták hosszú előkészület után 2012 őszén mutatták be a nagy püspök tiszteletére írt, *Népemért vállalom* című zeneművéket, amely azóta is nagy sikerrel van jelen az erdélyi és az anyaországi színpadokon. „*A mű azt mutatja be, hogy mit jelentett hinni a kommunista időben, és ezért a hitért odaadni vagyont, szabadságot, életet. Mindezt Márton Áron személyén keresztül igyekszünk láttatni. Szülőfalujából, a nagyon fájdalmas történelmü, de sok értéket, tapasztalatot és szimbólumot hordozó Csík-szentdomokosról indulunk el, és megvizsgáljuk, miből állt össze az az emberkatedrális, amit Illyés Gyula meglátott egykori nagy püspökünkben*” – ismertette a közösség negyedik saját zeneművét Papp László atya, a mű szövegkönyvének írója.

A Gyulafehérvári Egyházmegyét negyvenkét éven át (1939 februárjától 1980 szeptemberéig) irányító főpásztor kivételes emberi és püspöki alakjának ilyen közeli megismerése arra indította a Mustármag Közösséget, hogy ezt a küzdelmes életutat és az abban képviselt értékeket egy mindez ideig példa nélküli módon is feldolgozzák: hozzáfogtak egy nagyjátékfilm gondos előkészítéséhez. A forgatókönyv elkészült, az alkotók jelenleg a népszerűsítés, hírüladás és az anyagi alapok megteremtése érdekében tesznek erőfeszítéseket. Papp László, az ő elkötelezett társai és velük együtt még nagyon sokan biztosak abban, hogy előbb-utóbb összegyűlik annyi pénz, hogy a forgatást megkezdhesék, s azután be is fejezhessék. Mert, mint mondják: apró cseppből lesz a zápor!

A játékfilm alkotói feltárják majd, hogy mi éltette ezt a szilárd jellemet, mi tartotta meg a viharokban. Megkeresik a csíki székely lelkeség alatt rejtőzõ kinceseket, azt a forrást, amely egy emberöltővel ezelőtt bámulatos erővel és tisztán úgy tört felszínre Áron püspök alakjában, mint Székelyföld borvízforrásai. Megmutatják, hogy ez az *emberkatedrális* a szülőföld értékeiből és a Jézus Krisztussal való mély kapcsolatból épült fel.

Az erős közösségi súlypontú film forgatókönyvét úgy írták meg, hogy a meg-

A film forgatókönyve már elkészült

valósításba a Gyulafehérvári Főegyházmegye népe minél tevékenyebben és minél nagyobb létszámban bekapcsolódhasson. A forgatás, amennyire a mai, megváltozott színterek lehetővé teszik, több mint 20 valós helyszínen, valós körülmények között történik majd, 140 helység lakóinak a megszólításával, 12 ezer szereplő és 750 lovas bevonásával. A nagyobb szerepeket hivatásos színészek alakítják, a népet pedig a tömegjelenetekbe – papszentelés, püspökszentelés, bérnálások, csíksomlyói búcsú – jellemzően a forgatási hely körzetéből szervezik. „*A játékfilm elkészítési folyamata által felszínre kerül mindaz az érték, amit Márton Áron püspök hordozott, és ami azokban a nehéz időkben népünket éltette és összetartotta: a hit, az együttműködés, a kölcsönösség, az egymásért érzett felelősség*” – mondja Papp László atya.

Ahhoz, hogy e szívmelelyből fakadó, kivételes és nemes szándékot eredmény koronázza, vagyis hogy e valósághoz ragaszkodó, alaposan kidolgozott, sokoldalú, részletes, témában és érzelmi megindításokban is változatos, ötletes fordulatokat hordozó, látványosnak ígérkező nagyjátékfilm elkészülhessen az Ön segítségével is szükség van. Egymillió euró összegyűjtése a cél, de ne feledje: apró cseppből lesz a zápor! Támogassa hát Ön is a játékfilm megvalósítását az alábbi bankszámlaszámon: Asociația Aron Film Egyesület, Târgu-Mureș, Str. Călărașilor Nr. 1., Adószám: CIF: 33035501, OTP Bank Romania Sa, Sucursala Târgu-Mureș, EUR: IBAN RO69OTP320000915978EU01, SWIFT KÓD: OTPVROBU.

Információ: www.martonaronfilm.ro

Varga Gabriella

EGY ISKOLA AZ IDŐ TÁVLATÁBÓL

Burg Kastl (1958–2006)

A rendszerváltás előtti évtizedekben, a nyugati emigráció fénykorában világ-szerzte működtek Magyarországtól független intézményrendszerek, amelyeket ma a következő jelzőkkel lehetne körülírni: magyar, pártpolitikától mentes, globális, hazafias, sokszínű. Ezt az időt a nyugatra menekült magyaroknál a cserkészmozgalom, a gazdag sajtótermékek, változatos kiadványok, élénk egyházi és kulturális élet jellemezte. Többnyire mind alulról szerveződtek, és megadták az idegenben a haza, a magyar otthon megélésének lehetőségét.

Ebben a sajátos magyar világban helyezkedett el Németországban a Kastl várban működő Magyar Gimnázium. Ennek az iskolának jutott a hidegháború idején a szellemi Magyarország végvárának szerepe. Innen közvetítette a Szabad Európa Rádió havonta a vasárnapi szentmisét, és adta meg a lehetőséget, hogy az iskola diákjai a rádió hullámain, saját hangjukon karácsonyi üzenetet küldhessenek vasfüggöny mögött maradt nagyszüleiknek, rokonaiknak. Így hallhatták a rádió hallgatói elsőként Kodály Zoltán – Magyarországon akkor még ismeretlen – 1966-ban írt *Magyar miséjét* a Kastl vártemplomból, amelyet az iskola énekkara adott elő.

Az intézmény maga politikum volt, de diákjai annak a kornak és országnak gyermekei voltak, amely második hazájuk lett. Az gimnázium több mint tíz országból fogadott be gyerekeket. Köztük hazánk jelenlegi müncheni főkonzulját. A kastlis diákok műveltek, jól neveltek, több nyelvet beszélő, széles látókörű fiatalok voltak. Az iskola identitását közös nevezőként a magyar nyelv adta.

Működése során körülbelül 4000 diákja lehetett az iskolának. Voltak évek, amikor háromezernél is több tanulót számlált, és új leányinternátussal kellett bővíteni. Legtöbbjük csak egy-két évet töltött Kastlban, de 1300 diák itt is érettségizett. Nekik ezzel megnyíltak a német és sok más ország egyetemének kapui.

Burg Kastl sajátosságához tartozott a tanárok, nevelők, papok, kedvesnővérek hivatástudata és elkötelezettsége, a diákok összetartása és egymásra utaltsága, ami növelte és erősítette magyarságtudatukat. Ehhez jött idővel a gimnázium jó hírve, amelyet különféle tanulmányi versenyeken, kulturális rendezvényeken és a legkülönbözőbb fórumokon szerzett.

Színjátszó kör, néptánc, cserkész... minden volt Kastlban

A szovjet birodalom összeomlásával bekövetkezett rendszerváltás és a politikai emigráció kiöregedésével az iskola elvesztette eredeti küldetését, de sikeres európai iskolamoddellé nőtte ki magát. Ennek ellenére a diákok létszámának csökkenésével, az addigi anyagi támogatások beszűkülésével az iskola bezárása már csak idő kérdése volt. Amit akkor sokan egy szomorú, de elkerülhetetlen tényként elfogadtak, mára elhamarkodottnak bizonyult. Jelenleg egy kettős, német-magyar nyelvű, európai szellemű, világraszóló érettségizet adó középiskolára újra égetően szükség lenne.

A gimnázium bezárása óta eme sajátos emigráns világ hagyatékának megőrzését a Lakiteleki Népfőiskola vállalta magára, mely Kastl szellemi és tárgyi emlékeinek külön emlékszámbát szentel. Ezen kívül élő hagyományként működik a Burg Kastl Alumni, öregdiákok egyesülete. Ennek a sorsközösségnek leglátványosabb jele a pünkösdi osztálytalálkozó, amely az iskola bezárása óta változatlan népszerűségnek örvend. Kerek évfordulók alkalmával akár több száz diák fordul meg régi iskolájuk falai között. Az osztálytalálkozó szervezői idén is sok résztvevővel számolhattak.

Molnár Ottó

A ZARÁNDOKLAT CÉLJA A LELKI MEGTISZTULÁS

Háromszáz éves a felvidéki Vértőnyező Boldogasszony-búcsújáróhely

A felvidéki Bacsfa-Szent Antal az idő tájt szolgált, rendkívül jámbor ferences szerzetes plébánosa, Jancsikovics Kelemen atya 1715. június 19-én reggel öt órakor a templomba ment, hogy a rendes napi elmélkedés előtt magánimádságait elmondja. Amint imádkozott, rátekintett a Szűz Mária-képre, és úgy látta, hogy a Szűzanya két szeméből először víz, azután vér tör elő. Nem akarta mindezt elhinni, ezért megtörölte a szemét, hogy talán rosszul lát. De meg kellett győződnie arról, hogy a Szent Szűz valószínűleg vérkönyveket hullat. A csodás könnyezés 300. évének ünnepére a kegyhely idén gazdag programmal várja a Szűz Mária-tisztelőket. Ez alkalmából Srankó László helyi plébánossal beszélgettünk.

– Atya, maradtak-e írásos emlékek a kegyhely történetéről? Tud-e csodás gyógyulásokról?

– Írásos emlék kevés maradt fent, noha a könnyezés után a ferencesek feljegyezték a csodás gyógyulásokat, azonban ezek a feljegyzések később elvesztek. Az első kiadvány 1865-ben jelent meg a könnyezés 150. évfordulójára, az akkori házfőnök, Hermán János tollából. Ő feljegyezte a csodás gyógyulásokat, a forrásanyagként feltüntetett írások azonban már nincsenek meg. A második kiadványt 1930-ban Bölcskey Ödön adta ki a kegyhelyről.

Újkori csodákról nem tudok, mert nem jelentik az emberek, bár ma is megtehetnék. Valójában mi is a csoda?

Minden, amit Istentől kapunk, főleg a kegyelmek. És egy-egy búcsú „csodája” az is, hogy sokan járnak a szentiségekhez, vagyis gyógyulnak, áldoznak. Mindebben megtapasztalható a kegyelem működése.

– Ön szerint mi a zarándoklat, és milyen tapasztalatai vannak a zarándokokkal kapcsolatosan?

– Az emberhez hozzátartozik, hogy valamilyen módon ki akarja mutatni a nézeteit. A zarándoklat is ilyen kifejezési mód. Az ember zarándokol az öröklét felé, vagyis Isten felé halad. Itt, a földi életben csak vándor. Minden zarándoklat célja a lelki megtisztulás, a megújulás, gyakran valamilyen betegségből való gyógyulás vagy egy bizonyos ügyért történő imádkozás.

Az a tapasztalatom, hogy újraéledőben van a gyalogos zarándoklat hagyománya. Főleg a közeli Somorjáról érkeznek sokan, amely öt kilométerre van Bacsfa-Szentantaltól. Tavaly a zarándokok innen indultak Máriavölgybe, de idén is kértek már áldást a 15 kilométerre fekvő nagymagyar Szent Rita-búcsúra. Egyházgalléból viszont hozzánk jönnek majd a búcsúra gyalogos zarándokok. Autóbusszal is érkeznek látogatók, nekik minden esetben bemutatjuk a kegyhelyet. Minden zarándoklat csúcsa a legszentebb áldozat bemutatása, erre is mindig van lehetőség.

– Milyen programokkal készülnek az idei ünnepre?

– Az ünnepségsorozat május 3-án kezdődött szlovák zarándoklattal, amelyet Zvolenský érsek atya vezetett, majd május 13-án, a fatimai jelenésekre emlékezve folytatódott. A főünnep június 19–21-én lesz (az Életünk lapzártája után – a szerk.): egy egész hétvégén úgynevezett triduummal fogunk emlékezni a kegyhely és a könnyezés 300. évfordulójára. Orosch János nagyszombati érsek nyitja meg

a rendezvényt, annak emlékére, hogy a csodás könnyezés után több ezer gyalogos zarándok érkezett Nagyszombatból Bacsfára. Szombaton Hal'ko József pozsonyi segédpüspök mutat be szentmisét. Vasárnap Erdő Péter esztergom-budapesti érsek, prímás celebrál szentmisét.

Másik ünnepünkre, a ferencesek ünnepére, a Porciunkula-búcsúra augusztus 2-án kerül sor, erre Barsi Balázs sümegi ferences atyát hívtuk meg. A mariológiai konferenciát szeptember 1-jére időzítettük.

Idén szeptember 5-én kezdjük ünnepelni a Szűzanya születésnapját. Szombaton délből kezdődik a vasárnap délig tartó szertartássorozat. A szombati szentmise főcelebránsa Palánki Ferenc egri segédpüspök. Hagyományosan éjszakai virrasztás is lesz. Vasárnap Beer Miklós váci megyéspüspök érkezik hozzánk.

Szeretettel várom, hívom paptestvéreimet távolabbról és közelebből. Várjuk a kedves híveket és a vendégeket is, hogy látogassanak el hozzánk, főleg az ünnep alkalmából.

Mészáros Angelika

MAGYAR MISSZIÓ NÉMETORSZÁG KAPUJÁBAN

Bemutatkozik a passauai magyar katolikus közösség

A misszió megalakulása abból az elhivatottságból fakad, hogy az itt élők a magyar nemzet részei, és küldetésük, hogy a természeti szépségekben és 3000 éves civilizációs történelmében gazdag Passauban, Németország kapujában tevékenykedjenek.

A három folyó városa a Kr. u. 739-ban emelt püspöki templom révén katolikus fellelővár. A középkortól számos írott emlék tanúsítja a magyarok ottani jelenlétét. A 20. és 21. század nagy migrációs hullámai (a II. világháború, az 1956-os forradalom és a 2008-ban kirobbantott gazdasági válság után) a diaszpórában is kialakították az Egyház kebelén működő magyar közösségeket. A hazájukat elhagyók között a hitélet iránti igény mindig megmutatkozott. Annál szomorúbb, hogy 2005 táján – személyi okból – elmaradtak a magyar nyelvű szentmisék, s annak következtében a magyar katolikus nyáj teljesen szétszéledt Kelet-Bajorországban. Hat éven át tartott ez a híres püspöki székvároshoz méltatlan kényszerhelyzet, amelynek főtisztelendő Kovács János plébános és a Németországba viszszaelepült vitéz Lehr András György egyetemi tanár közös felépítése vetett véget. A közösségépítést megelőzte Passau és a környék magyar híveinek felkutatása és összeírása. Több nekifutással egy 400 fős lista született. Közben jó néhány idős magyar testvér felkutatása is sikerült. Valamennyien hálásan nyugtázták az egyházközség új alakpon való helyreállítását.

A két kezdeményező már 2011 közepén tájékoztatta a püspöki hivatalt a „magyar ügy” állásáról, sürgős megoldást kérve az egyházmegyétől. Több tárgyalás után Klaus Metzl prelátus, által-

nos püspöki helynök egyeztetett Wilhelm Schraml püspökkel, majd 2012 elejétől elrendelték a Magyar Misszió Passau felállítását. Élére az egyházmegye papi állományából Kovács János plébános került.

Az eljárók kifejtették, hogy a magyar liturgiák helyül eleve a niedernburgi apátságot jelölik ki, mivel az Szent István neje, Boldog Gizella nyughelye. Néhány év alatt így vált a magyarok lelki otthonává az 1100 éves műemlék templom, valamint az angolkisasszonyok 2013-as távozása után kiürült kolostor.

Bográcskozás a misszió udvarán

A magyar misszió önkéntesei második éve fenntartói az ősi Gizella-tiszteleknek, őrzik és gondozzák a boldoggá avatott királynő és apátnő sírját. Pünkösdkor Passau új püspöke, Stefan Oster elismerését és köszönetét fejezte ki, hogy a misszió a városba érkező zarándokcsoportok fogadását és tájékoztatását is segíti e gyönyörű szakrális helyen.

A magyarok közhasznú egyesülete a hitéleti vonatkozásokon túl kulturális programok szervezőjeként is ismert. Több műfajban szoros együttműködést folytat az épületben székelő Gizella Gimnáziummal, melynek tanulói és oktatói bármelyik eseményen szívesen látott vendégek.

Az egykori gótikus zarándokcsarnok a 2013-as korszerűsítés jóvoltából ma már színház- és több-

funkciós rendezvényterem. Ott a magyar misszió ihletett környezetben tarthatja meg a nemzeti ünnepeket, komolyzenei koncerteket, előadást, képzőművészeti kiállítást, a garantáltan teltházas magyar táncházat, bálakat vagy a kolostorudvaron sorra kerülő majális, melynek a kon-derban rotyogó alföldi gulyásleves elmaradhatatlan kelléke.

A misszió elérhetőségei: Tel.: 0049-(0151)5181 7785, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

A misszió lelkipásztora: Kovács János atya

Kovács János 1967. december 3-án született a szilágysági Kárásztelken, melyen vallásos szülők három gyermeke között ő volt a legidősebb.

A többségében magyarok, katolikus faluban nőtt fel, itt volt elsőáldozó és itt bérálták. Tanulmányait is itt kezdte, majd Szilágysomlyón folytatta. Itt is érettségizett a Simion Barnutiu elméleti liceumban.

Teológiai tanulmányait Gyulafehérváron kezdte meg 1987-ben. Az 1989-es változások tették lehetővé, hogy útlevelet kapjon, és külföldre utazhasson. 1989 karácsonyát már Németországban töltötte, onnan kísért több kamionnyi segélyt Gyulafehérvárra és Nagyváradra.

1990-től Magyarországon, a Szegedi Hittudományi Főiskolán folytatta tanulmányait. 1992-ben Gyulai Endre akkori szeged-csanádi megyéspüspök szentelte diakónussá. Ugyanez év július 11-én Tempfli József nagyvárad megyéspüspök pappá szentelte, méghozzá szülőfalujában, Kárásztelken. A katolikusságát hosszú évszázadokon keresztül őrző falu történetében ő volt az első pap. Primíciája július 12-én volt. Papi jelmondatát Péter apostol első leveléből választotta: „...legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljetek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek.” (1Pét 3,15)

Első állomáshelye Újpalota volt, az ezerlelkes, eredetileg német, de addigra többségében magyar ajkú település. Két év elteltével Székelyhídra helyezték. Itt 1994–2002 között szolgált, és nyári szabadságai alatt külföldön helyettesített:

Kovács János plébános

Magyarországon, Ausztriában, Svájcban és Németországban.

Rencsik Imre és Pál István atyákkal közösen azt tervezték, hogy ifjúsági központot, katolikus óvodát, új plébániát hoznak létre Székelyhídon. A tervet Tempfli József püspök is támogatta. Az atyának sikerült is összegyűjtenie mintegy százezer német márkát. Az építkezést a bekövetkező infláció lelassította, az euró bevezetésével a külföldi segítségek is megszűntek.

Ezek után arra az elhatározásra jutott, hogy jobban szolgálhatja egyházmegyéjét, ha Németországban teljesítene papi szolgálatot, és így tudna anyagi segítséget nyújtani az otthoniaknak. 2002-ben a Passau Egyházmegyében, Kirchdorf am Innben az ötezer lelkes katolikus község plébánosa lett, amelyhez az ötszáz lelkes Seibersdorf filia tartozik. Jelenleg is itt szolgál, és keresi a módját, hogyan segítse otthoni egyházmegyéjét. Böcskei László püspök is támogatja külföldi szolgálatát.

A passauai magyaroknak havonta tart egy magyar nyelvű misét, a Boldog Gizella-templomban. Magyar hívekkel együtt megalapította a Magyar Missio Passau szervezetet.

2008 óta a Szent György lovagrend tagja. Színes és sokoldalú munkája mellett rendszeresen támogatja a székelyhídi óvodákat, Bőjte Csaba árváit, és a karitást. Szerteágazó tevékenységét azonban nem tudná támogatói és segítői nélkül elvégezni.

Leidenbach Lóránd

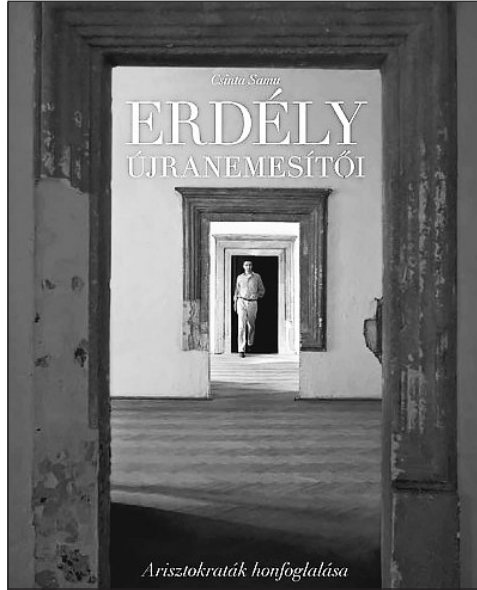
Nagyvárad kórusa a Gizella-templomban

ERDÉLY ÚJRA NEMESÍTŐI

Találóból és tömörebb címet aligha adhatott volna a napokban a budapesti Heti Válasz Kiadónál megjelent könyvének Csinta Samu. Őt főnemesi család, részben már külföldön született leszármazottainak visszatérését írja le ősei földjére. Erre utal a könyv alcíme: Arisztokraták honfoglalása. Talán jobban hangzott volna a „hazatérés” megjelölés, mert tulajdonképpen az újrakezdésről van szó, nevezetesen arról, hogy a Kálnokyak, Bethlenek, Hallerek, Apok, Mikesek és Telekies miként láttak neki a közel fél évszázados kommunista rendszer idején a legtöbb esetben tudatosan törekedett egykori családi fészkek helyreállításának.

No nem azért, hogy ott most újraélesszenek egy régen letűnt korszakot, hanem mert a családi hagyományban gyökerező és a szó valódi értelmében vett nemesi kötelezettségeiknek eleget tegyenek. Különben miért is robotolt volna Kálnoky Tibor gróf, aki konszolidált körülmények között már Münchenben látta meg a napvilágot és felesége, a Ceausescu-diktatúra idején is elismert marosvásárhelyi nőgyógyászprofesszor leányaként született Boga Anna, hogy a düledező miklósvári kastélyt a '90-es években olyan állapotba hozza, hogy ott

szállodát nyithassanak. Távolról sem azért, hogy ebből busás bevételre tegyenek szert, mert egy hotel üzemeltetése még a Kárpátok festői környezetében sem ígér komoly nyereséget, hanem egyszerűen azért, hogy saját falai között ismét otthon érezhesse magát felmenői ősi földjén, egyben pedig munkalehetőséget teremtsen a közelben lakók számára, mintegy gátat vetve a tömeges elvándorlásnak, a helyi magyarság kényszerű távozásának az erdélyi falvakból.

Hasonlóképpen, csaknem önéből sikerült nagyjából helyreállítani a Bethlen-család egyik ősi fészket, a keresdi várkastélyt, amelynek alapkövét még a XV. században rakták le. Szerencsére az épület nem szenvedett kárt a világháború idején, de miután Bethlenék 1948 tavaszán kitelepítették, a kastély értékeit teherautókkal elhordták, és a maradék berendezést elégették, a csupaszon maradt falak pusztulásnak indultak. A család jóval a kommunista uralom bukása után, hosszú pereskedés eredményeképpen tudhatta újfent magának Keresdet.

Csinta Samu könyvéből megtudjuk, hogy a Marosvásárhelyen élő Bethlen Anikó grófnő minden követ megmozgott a keresdi várkastély helyreállítása érdekében, és ennek során – 50 esztendőre – Bőjte Csaba ferences szerzetes árva, illetve nehéz sorsú gyerekek nevelésére szakosodott Szent Ferenc Alapítványa vette használatba az épületet. Mint Bőjte Csaba a várkastély átvétele alkalmából mondott szentmisén hangsúlyozta, Keresd a lelki megbékélést, a hitben való elmélyülést fogja szolgálni, közvetve pedig hozzájárul majd ahhoz is, hogy a környékeliek elfeledhessék végre a rablásra szoktató elmúlt évszázad sötét emlékeit.

(Csinta Samu: Erdély újraneemesítői – Heti Válasz Lap- és Könyvkiadó; 2015) □

KONCERT KÁRPÁTALJÁÉRT

A kárpátaljai magyarok javára adott jótékonyági koncertet június 2-án a bécsi Trautson-palotában a Kossuth- és Liszt-díjas zongoraművész, Hegedűs Endre és felesége, Hegedűs Katalin a Kaláka Club és a Collegium Pazmania-num szervezésében – tájékoztatott Varga János, a Pázmáneum rektora.

A hangverseny védnöke Perényi János nagykövet, támogatói a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága, az osztrák igazságügyi minisztérium és a Steinway in Austria zongoragyártó cég voltak.

Az eseményen beszédet mondott Magyarország ausztriai nagykövete képviselő Hajas Gábor köv. Schumiczky András máltai lovag, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntese, aki évtizedek óta jár a térségbe, Kárpátalja jelenlegi tragikus helyzetéről elmondta: a háborús konfliktus és az infláció miatt a térségben nagy szegénységben élnek az emberek.

Varga János rektor bevezetőjében emlékeztetett: ahogy számos billentyűje van a zongorának, a felebaráti szeretetnek is számos módja és lehetősége van, és ha ezeket használjuk, számtalan harmónia és melódia keletkezik. □

AZ IGAZSÁG GYÖKERE

Írta: Benedek Elek

Ez a nyár szomorú egy nyár volt, bár sötétfekete felleg ritkán borult az égre. Valami megnevezhetetlen fájdalom sajgatta a szívemet, emésztette testemet, lelkemet. Sűrűn tekintetem az égre, föl- föl-sóhajtván: én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet! Reggeltől estig barangoltam erdőn, mezőn, s ha kimerülten ledőltem lombos fának árnyékába, fáradtabban keltem föl, mint ahogy lefekvém. Vergelődő lelkem kereste az enyhületet nagy elméknek nagy alkotásaiban, s lapozván bennök, csüggedten kiáltottam föl: óh, mely silányságok ezek mind! És kihullott kezemből a könyv.

Lelkemnek e keserves állapotában léptem be nagyapóék öreg, roskatag hajlékába.

Üres volt a szoba. Nagyapó, nagyanyó valahol kint tipegtek a kertben. Az asztalon nyitva hevert egy régi könyv. Egy rengeteg nagy könyv. A Szent Biblia.

Mohón pillantottam a Könyvek Könyvébe, amelyet nagyapó hétszer olvasott végig. Mostan olvasta nyolcadik-szor. És eljutott a Zsoltárok könyvéhez. Ahhoz a könyvhöz, amelyben egy sanyargatott lélek az ő nagy szenvedéseit, álnok ellenségeivel való nagy, erős harcait sírja el. De íme, mely nagy az Ő bizodalma Istennek a veséket vizsgáló igazságosságában! És – olvasván a verseket – hallom az égi szózatot: te szenvedő lélek, te! Mit háborog a te elméd? Mit csügged a te lelked? Olvasd e verseket, olvasd, bizony mondom néked, sebzett szíved enyhületet talál.

És olvasom halk hangon, amint következik. És jegyezzetem sorjába, amik az én lelkemnek állapotjához találhatnak.

„Kelj föl, Uram, a te haragodban, és magasztaltassék föl az én ellenségeimnek dühösségei ellen, és serkenj fel mellettem az ítéletért, amelyet parancsoltál. Ítélj meg, Uram, engemet! Az én igazságom és ártatlanságom szerint fizess nékem! Íme hamisságot gondol, háborúságra igyekszik, és hiábavalóságot cselekszik. Vermet ázott, és mélyen ásta azt; de ő maga esett verembe, amelyet ázott. Fordul az ő munkája a maga fejére, és az ő tetejére száll az ő álnoksága” (7. zsoltár).

„Fizettek nékem gonosz a jóért, hogy engemet megfosszanak az én lelkemtől. Én pedig, amikor ők betegek voltak, gyászba öltöztem; szenvedtettem lelkemet böjttel, és érettek úgy könyörögtem, mint magamért. Mintha nékem barátom és atyámfia volt volna, érette úgy jártam, mintha anyámat siratnám, úgy jártam gyászban nagy alázatosan. Ők pedig az én nyomorúságaimban örültek és egybegyültek; egybegyültek ellenem a sántikálók, és hírem nélkül rágalmaztak engemet és nem veszteglettek” (35. zsoltár).

„Miért hagytad el, óh, én lelkem magadat, és miért búsongasz énbenem? Várjad az Istent, mert még én hálákat adok neki: mert ő az én orcámnak megszabadítója, és ő nékem Istenem!” (42. zsoltár).

„Mit dicsekedel a gonoszban, óh, te magabíró? Az erős Istennek jóvólta szüntelen való?” (52. zsoltár).

– Az erős Istennek jóvólta szüntelen való – rebegi egy hang.

Nagyapó állott mellettem. És mondá tovább: – Ebben a könyvben megvagyom e világnak minden bölcsessége. Gonosz emberek gonoszsága lelkeket ha megsebezte, ez a könyv meggyógyítja.

Azonközben bejött nannó, s mondá:

– Fiam, könnybe lábadt a szemed, mi bajod?

Mondám én:

– Azért lábadt könnybe, mert már semmi bajom.

– Áldassék a szent neve – sóhajtkák el egyszerre az öregek.

Folytatta nagyapó:

– Nekünk hosszú a rövid éjszaka is, s most különösképpen oly hosszúak valának. Sokat búslakodtunk miattad.

Tette hozzá nannó:

S a többi miatt is.

– Történt talán valami? – kérdeztem én.

Fölvette a szót nagyapó:

– Ekkora familiában csuda-e, ha történik valami? Tudod-e hányan vagyunk? Ma éjjel számoltuk össze. Gyermek, unoka, déd-unoka, vő, meny, unokavő, unokameny: éppen ötven. S hátha mind élnének a vértükből való vérek! Hatvanan volnánk.

– Éppen annyian – mondá nannó –, ahány esztendeje házasságok vagyunk.

– S nos, csak halljad fiam, mi történt?

– Ugyan mi történt, nagyapó?

– Az történt, hogy két unokavej háborúságba keveredett. András, a Márta ura, György, az Ágnes ura.

– A föld, a föld, ugyebár?

– A föld, a föld. Az fiam, az. Mindig a föld. Oda fel az erdőn ketten kaptak egy kaszálót. Elosztották kétfelé. Egyszer

miattatok, s mind azért fohászkodtunk, bárcsak békességre válnék haragotok.

– Arra válik, nagyapámuram, csak ne sajnálja tőlünk a fáradságot. Itt a szekér, az András szekere. Ha nannámasszony is beleegyeznék, magunkkal vinnők nagyapámuramat.

Fordult nagyapó nannóhoz, mint gyermek az édesanyjához, s kérdezé:

– Elereszt-e, nannó?

– Eleresztem, el, csak tegyen igazságot.

– Hát engem elereszt-e nannó? – kérdeztem én.

Nannó mosolygott szelíden:

– Ó, édes jó fiam, tenéked én már nem parancsolok.

Ah, édes jó Istenem, de fölvidult a szívem! Hogy megfiatalodék a lelkem! Nagyapóval járom be az erdőt, mint egykor régen, régen. Amikor nagy, erős ember volt nagyapó, kicsi, futkározó gyermek én. Az imént még csüggedt lélekkel olvasám: Az én szívem csak ke-reng, elhagyott engemet az én erőm és

Kun Éva rajza

csak jó András, s mondja: nagyapó, György belekaszál az én részembe. – Hát e mi dolog? – kérdem Györgyöt. – Mondja ez: András kaszál bele az én részembe, nagyapó. Eszerint – mondám Györgynek –, mind a kettőnek igaza van, hol hát az igazság? – Én is ezt szeretném tudni – mondá György –, úgyis nagyobb gazda András, mint én. S mit szegényít még?

Tegnap mind a ketten eljöttek, s kértek egyértelemmel: nagyapó, fölviesszük az erdőbe, tegyen igazságot.

– Ó, fiaim – mondám én –, mit kívántok tőlem. Tíz esztendeje búcsúztam el az erdőtől. Az én lábam nem bírja már a járást, törődött testem nem bírja a szekérrázást.

– Amiatt ne búsuljon, nagyapó – mondták ők –, zásznál, szalmával úgy kitöltjük a szekér derekát, hogy a király is ráülhetne. Jöjjön el, nagyapámuram. Bizony mondjuk, meguntuk a virrongást, tegyen köztünk igazságot. Ott lesz a határ, ahol nagyapámuram kimutatja.

Elémondá ezt így nagyapó, s im, e pillanatban csengős szekér állott meg a kapu előtt.

– Ezek az unokavejek – mondá nagyapó.

Nyílt az ajtó, és belépett György. És köszönt.

– Adjon Isten jó reggelt, nagyapámuram s nannámasszony. Hogy aludtak? Hogy szógál az egészségük?

– Adjon Isten neked is, fiam. Nemigen aludtunk, mert sokat búslakodtunk

az én szememnek világa, még azok sincsenek énvelem (38. zsoltár). S íme, most erős vagyok, látok. Látom ezt a szép világot, s szépnék látom, vidámnak látom. Mi történt velem? Az történt velem, hogy gyermek lettem újra a szent életű pátriárka oldalán.

Nagyapó mélan pihentette szemét az erdőn.

– Mely nagy a változás, amióta nem láttam! – sóhajtott föl lelkéből a rejtegetett gondolat. – Az ember szaporodik, a fa ritkul. Vajon a maradékaink lesz-e erdeje?

– Ültetjük, folyvást ültetjük – szólt hátra András.

– Régen Isten ültette – mondá nagyapó –, mert jók voltak az emberek. Istennek házát nem kerülték. Egymás földjét, javát nem kívánták. Olvastatok-e a Példabeszédek könyvét? Ugye nem. Pedig abban sok bölcs mondás van. Abban olvastam én: Jobb a kevés igazsággal, hogysem mint a nagy temérdek gazdagság – hamissággal.

Abban olvasám azt is: Amely jószág először hirtelen gyűjtetik, annak vége meg nem áldatik. De sőt azt is olvasám: Ne mozdíts meg a régi határt, és az árváknak mezeibe ne kapj... Nem mondhatná végig nagyapó: megállott a szekér.

– Itt vagyunk.

És leszállánk a szekerről, s szép gyöngén átkaroltuk nagyapót, s földre leemeltük. És szétekinté nagyapó a nagy darab területen, majd megállapodék az ő szeme egy alig-alig látható dombocskán, s mondá:

– Íme, ott a határ. Azzal a dombocskával egyenes irányban.

Néztek pedig az unokavejek meglepődve nagyapóra.

Mondá András:

– Én nem látom a dombocskát, nagyapámuram.

Mondá György:

– Megkérem az engedelmet, én sem látom azt a dombocskát, nagyapámuram. Hát a bácsi látja-e?

Mondám én:

– Látom, mivelhogy a nagyapó látja. Különbözn menjünk arra, amerre nagyapó vezet.

És mentünk lassan, csöndesen nagyapó mellett. Ő pedig megállt, amikor két lépést tettünk vele, s mondá:

– Itt a dombocska, fiaim. Itt a kaszálónak a kellős közepe. Itt állott az én apám almafája. Tudjátok-e, miféle almafa volt ez? Nem volt ez vadalmafa. Feljőve az én apám egy tavasszal, őkegyelmével jöttem én is. Mondá az apám: Fiam, nézd, itt van egy vadcesmete. Oltunk belé nemes gallyat.

– Minek azt? – kérdeztem én. – Juhok, kecskék járnak erre, úgyis lerágják. S ha megnő, akkor is másnak terem, nem nekünk. – Mondá az én apám: – Hátha mégis megnő. Mely nagy lesz majd az öröme a maradékaimnak, ha itten dolgoznak, s megenyhíthetik szomjúságukat édes almának a nedvével? És ha idegen ember vetődik erre, vajon fogja-e átkozni a kezét, amely a vadalmafát megneemesítette? Nos, édes fiam, az oltás megfogant. Gonosz kéz le nem törte, állat elkerülte, nőtt, nevelkedett a fa.

– S hányszor ettünk almát róla? – szóltam közbe én.

Folytatta nagyapó:

– S én megértem ennek a fának a megöregedését. Megértem a kiszáradását. Megsírattam, amikor kivágták. Azután is sokszor pihentem meg rajta, leülvén a tövére. De lám, töve sincs már. Kiegette valaki. Föld eltemette a hamuját, fű terem fölötte... Hanem a gyökere még megvan. Itt lesz az, a föld méhében. András fiam, hoztál-e csákányt? Eredj, hozd ide.

Elszaladt András a csákányért, s elhozván, belevágott a földbe. És – lássátok, halljátok – ott pihentek nagyapó almafájának gyökerei...

– Íme, hiszitek-e most már, hogy itt állott az én apám fája? Ága, levele, törzse, mindene elpusztult, de megmaradott a gyökere. Vajon nem hasonlatos-e ehhez az igazság példája is? Vághatod, nyesheted, égetheted, a gyökere megmarad a szíveknek mélyében, mivelhogy Isten plántálta oda.

György elővette a kését, egy darabot levágott a megfeketedett gyökérből, s a zsebébe dugta.

András is hasonlóképpen cselekedék. És hasonlóképpen cselekedtem én is.

– Úgy, fiaim, úgy – mondá nagyapó –, csak tegyétek el, s őrizzétek is meg. Az igazság gyökere ez a gyökér.

Akkor pedig kérdeztem én az unokavejeket:

– Hát tudjátok-e, jövő tavasszal mit kell cselekednetek?

Felelte András:

– Jövő tavasszal azt kell cselekednünk, hogy almafát ültetünk ide. Jól mondám-e György?

– A te akaratod az én akaratom, András. Jövő tavasszal almafát ültetünk ide...

– Ámen – rebegte nagyapó.

AZ ALBÁNIAI KATOLIKUS EGYHÁZ

Egy utazás élményei

Amikor 2000. július 1-jei hatállyal az Osztrák Püspöki Konferencia kinevezett az ausztriai katolikus idegen nyelvű lekipasztoráció országos igazgatójává, és elkezdtem felmérni a tennivalóimat, többek között tervbe vettem olyan tanulmányi utakat, amelyek által papjaink és munkatársaink megismerhetik azokat az országokat, ahonnan a bevándorlók érkeztek Ausztriába. Így jutottunk el többek között Magyarországra, Horvátországba, Lengyelországba, Csehországba, Felvidékre, Szlovéniába, Délvidékre, Erdélybe, Ukrajnába, Bosznia-Hercegovinába, de voltunk Dél-Tirolban, Rómában és Németországban is. Tizenötödik alkalommal Albániába látogattunk el. Velünk tartott az ausztriai, nagyon fiatal, dinamikus albán közösség lelkésze, Don Nikson Shabani is, aki utazó apostolként járja egész Ausztriát, ellátja hívei lelki gondozását és igyekszik segíteni nekik a problémáik megoldásában.

Az április 20. és 25. között szervezett utazáson közel harmincan vettünk részt, köztük kilenc magyar. A nagy távolság miatt Albánia felé egy-egy éjszakát Horvátországban és Montenegróban töltöttünk, majd több határállomáson átkelve érkezünk meg az észak-albániai Shkodra városba, amelynek lakossága többségében katolikus és ortodox vallású. Már itt hallottunk a vallástól független hívő emberek szenvedéseiről, mártírhaláláról. A kommunista diktatúrák közül hivatalosan Albánia volt az egyetlen ateista állam, ahol betiltottak minden vallási tevékenységet, felszámolták a templomokat és sporttermeket, mozikat, nemritkán fegyverraktárakat alakítottak ki bennük. Azokat a papokat, szerzeteseket, akik nem fogadták el az ateista szemléletet, megkínózták, bebörtönözték, kínhalállal kivégezték. A sok küzdelem és nehézség vallási hovatartozástól függetlenül összekovácsolta az embere-

ket. Albániában nincsenek külön-külön felekezeti temetők, bármilyen vallású is legyen valaki, ugyanabba a temetőbe helyezik végső nyugalomra. Az ország közel négymillió lakosának többsége muzulmán, hozzávetőlegesen tizenöt százaléka katolikus és ugyanennyi ortodox vallású. A katolikus egyház öt egyházmegye és egy apostoli kormányzóság keretében látja el szolgálatát. A kettőszáz pap közül csupán harmincnégy albán származású, a többi külföldről érkezett lekipásztor. A papképzés a shkodrai szemináriumban történik, ahol a kosovói és a montenegrói papnövéndékek is tanulnak.

Shkodra városban, a katolikus egyház érseki székhelyén nemcsak a múlt szomorú eseményeivel szembesültünk, hanem láthattuk az újjászületett Egyház jelenét is. A város központjában a sétálóutcán fiatalok százai ültek és társalogtak jókedvűen. Albániában ma is nagy megbecsülésnek örvendenek a nagycsaládosok. Nem ritka egy családban a nyolc-tíz gyermek sem. A Szent István-székesegyház meglátogatásakor hallhattuk, hogy a mintegy ezer ülőhelyes istenháza negyed évtizeddel ezelőtt még moziterem volt, napjainkban pedig a vásár- és ünnepnapok szentmiséken egészen megtelnek. Mi is ebben a székesegyházban miséztünk, a főcelebráns Mol-

nár Ottó pápai prelátus, gráci magyar lelkész volt.

A ferences plébánia-templomban az egyik szerzetes testvér beszélt a rend megpróbáltatásairól és a falon megörökített festményeken keresztül mutatta be a ferences atyák vértanúhalálát a diktatúrában. Itt is beigazolódott Tertullianus első századokból származó kijelentése: „a vértanúk vére a kereszténység magja”, hiszen Shkodrában újjászületett Egyházzal találkozunk.

Ugyanennek voltunk tanúi Albánia fővárosában, Tiranában is, ahol többségükben muzulmánok élnek, de büszkén emelkedik a magasba az új érseki Szent Pál-katedrális az érsekség és a lekipásztori központ épületeivel. Amikor 1993-ban Szent II. János Pál pápa Albániába látogatott, négy püspököt szentelt itt, elindítva ezzel az egyházi struktúra újjászervezését. Jó volt találkozni az idős érsekkel, aki montenegrói születésű, korábban New Yorkban albán lelkészként tevékenykedett, és aki szintén az említett felszentelt püspökök között volt. Az ő idejében épült a Szent Pál-székesegyház. Jelenlegi Szentatyánk, Ferenc pápa is felkereste a várost tavaly év őszén, hogy szabadtéri szentmiséjén megerősítse hitükben az embereket. Csoportunk ebben a székesegyházban is szentmisében adott hálát ezért az utazásért és imádkozott az albán katolikusokért. A főtéren megtekintettük a nemzeti hős, Skanderberg (Kasztrióta György, ismertebb nevén Szkander bég) lovas szobrát, aki Hunyadi Jánoshoz hasonlóan a törökök ellen harcolt. Idegenvezetőnk jóvoltából láthattuk az Enver Hodzsa diktátor által építtetett 750 ezer bunker egyikét, és a lánya tervezte mauzóleumot is, amelyben jelenleg filmvállalat működik.

A csoport a shkodrai Szent István-székesegyházban

Az ország déli részén volt alkalmunk felkeresni Berat és Durres városokat. Utóbbit a hagyomány szerint Krisztus után 53 és 58 között meglátogatta Szent Pál apostol is. Ezt a várost, de Albánia egész területét is, különösen a tengerpartot a történelmi múlt hangulata jellemzi, amire az albánok nagyon büszkéek. A nagyvárosokban látni lehet az új építkezéseket, gombamód szaporodó lakóházakat és a más országokban tapasztalható fejlődés jegeit.

Amint Molnár Ottó paptestvérem megfogalmazta: csoportunk tagjainak mostantól van egy ideutazás előtti és egy utáni Albánia-képe. Megismerhettünk egy különböző vallású népek lakta országot, ahol az emberek, a családok békében, szolidárisan élnek egymással és szükség esetén készséggel nyújtanak segítséget a rászorulóknak.

Ezen a tanulmányi utunkon is sokat tanultunk és gazdag élményekkel térünk haza. Kíváncsi vagyok, hogy az olvasók, a nyugat-európai magyar közösségek, de a Kárpát-medencében élő magyarok is az albániai egyház újjászületése által optimizmust, bátorságot nyerjenek, és a jövőbe vetett reményt soha el ne veszítsék.

Vencser László
(Fotó: Johannes Enichlmayr)

Albánia lakóinak tizenöt százaléka katolikus

IMASZÁNDÉK...

(Folytatás a 2. oldalról)

Az e hónap imaszándékban a pápa azért emeli ki Latin-Amerika szegényeinek kérdését, mert, az utóbbi időkben történt igyekezetek ellenére, még mindig nagyon nagy a szakadék az ottani bennszülöttek, a rabszolgaként behurcolt néger-leszármazottai, a kevert vérűek és a fehérek között. A szegények közül még most is sokan az emberhez méltó élethez szükséges alapvető javakat is nélkülözik. Latin-Amerika népei túlnyomó többségükben keresztények, ezért nem lehetetlen dolgot kérünk Istentől, amikor azért imádkozunk, hogy e keresztények éljenek egyre inkább Jézus igazi tanítványaiként.

Ha Jézust követik, aki a szegények pártfogója volt, akkor arra is ügyelni fognak, hogy az Isten által teremtett, szép és gazdag természetet ne rombolják le, hanem meghagyják a következő nemzedékek számára is szép és gazdag természetnek.

Isten az élet barátja, és ezért a keresztényeknek az élet és a reménység tanúivá kell lenniük, hogy felbátorítsák a reményvesztetteket, és felszítsák egy jobb jövőbe vetett hitüket.

Daniel de Yzake Oelke SJ,
az Imaapostolság Ecuadori vezetője nyomán

Augusztus

Egyetemes szándék: az önkéntesekért. Hogy az önkéntesek nagylelkűen adják magukat a szükségét szenvedők szolgálatára.

A világ számos országában nagy szolgálatokat tesznek az önkéntesek a társadalomnak. Önkéntesnek azokat nevezzük, akik különböző szolgálatokban, fizetség nélkül szentelik magukat a rászorulóknak segítségére. Nehéz ugyan felbecsülni ezeknek az önkénteseknek a számát, de egyes becslések szerint 140 millió ember is él a földkerekségen, akik ilyen önzetlen szolgálattal töltik életüket.

Sok millió ember él földünkön, akik segítségre szorulnak, így például a gyerekek, az öregek, a fogyatékosok stb. Megsegítésükért munkálkodnak az NGO-nak nevezett nagyszámú társadalmi szervezetek is, de a fizetett alkalmazottak mellett az önkéntesek szolgálatára is szükség van. E szolgálata azért különösen értékes, mert főképpen az önkéntesek tudnak baráti mosollyal és személyes törődéssel a rászorulóknak felé fordulni.

Ferenc pápa egyik beszédében az önkénteseknek főleg három dolgot kötött a lelkére, mondván: szolgáljátok, kíséritek és védelmezzétek a rászorulókat. A jó szolgálat abban áll, hogy kedves, finom szeretettel odahajolunk a rászorulóknak felé, igyekszünk megérteni problémáikat, és szolidaritást vállalunk velük. A kísérés abban áll, hogy folyamatosan figyelünk rájuk, ügyelünk arra, hogy sértés ne érje emberi jogaikat, szívesen nézünk a szemükbe, és sohasem fordítunk hátat nekik. A védelmezés is nagyon fontos, hiszen a rászorulóknak gyakran gyengék és védtelenek, és ezért szükséges, hogy valaki fel-emelje szavát védelmükre. Ferenc pápa helyesen mondja, hogy mindnyájan hajlamosak vagyunk arra, hogy éberen véd-

jük saját jogainkat és érdekeinket, de bizony kevésbé figyelünk fel arra, ha mások jogai és érdekei szenvednek sérelmet.

Ferenc pápa nemrég meglátogatta és megdicsérte a római jezsuiták által működtetett Astalli-Központot. E Központ folyamatosan bővíti tevékenységeit, meleg leves osztásával, hálóhely biztosításával és sokféle gazdasági és kulturális tevékenységgel segíti a római szegényeket.

E hónapban azért imádkozunk, hogy növekedjen az ilyen önkéntes segítők száma, és hogy azok, akik ilyen munkákat végeznek, igazi szeretettel, együttérzéssel, nagylelkűen és személyes elkötelezettséggel végezzék azt. Ez az ima talán arra is fog ösztökélni bennünket, hogy, lehetőségeink szerint, mi is vállaljunk ilyen önkéntes szolgálatokat embertestvéreink javára.

Juan Cristobal Beytia SJ nyomán

Evangelizációs szándék: a társadalom peremén élőkért. Hogy önmagunkból kilépve tanuljunk meg odaállni azok mellé, akik az emberi élet és társadalom peremén élnek.

Az a vidék, ahol Jézus működött, vagyis Galilea, peremvidéknek számított, ahol jöttek-mentek a népek és keveredtek a kultúrák. Jézus sehol sem alakított ki a maga számára egy kényelmes nyughelyet, hanem ment és ment, egyik városból a másikba, keresve az embereket, hogy hirdesse nekik Isten országának eljöttét. Munkatársainak pedig nem jól képzett szakutódókat választott, hanem két kezükkel dolgozó egyszerű halászo-

kat. Mi sem zárkozhatunk be megskott, saját, kényelmes otthonunkba. Igaz, hogy Isten a keresztény ember életének nyugvó központja, de ez az Isten állandóan önmagát odaadó, szeretettel árasztó Isten.

A zárt szobában idővel fullasztó lesz a levegő, és a benne tartózkodók megbetegszenek. Ki kell lépni a zárt szobából a szabadba. Igaz, hogy odakint talán sérüléseket szenvedünk. De ez nem baj. Ferenc pápa mondja, hogy szívesebben lát sebeket viselő evangelizálókat, mintsem szabad levegő és mozgás hiánya miatt megbetegedetteket. Minden evangelizálásnak pedig az ingyenesség jegyében kell történnie. Ingyen kaptuk Istentől hitünket és reményünket, és ingyen kell azt másoknak továbbadni. Az Istentől kapott szeretet saját áradatába vonz bennünket, és ugyanakkor ösztökél és hajt a társadalom peremén élők felé.

Ferenc pápa az evangelizálásnál is a szegények felé fordulást hangoztatja, és arra kér minket, hogy merjünk Jónás próféta példáján tanulni, aki kezdetben ragaszkodott ugyan meghitt kör nyezetéhez és nyugalmához, de végül Isten mégis elragadta a messi Ninivébe, hogy ott hirdesse Isten igéjét. És ez az ige nem volt hiábavaló: Jónás szavára a niniveiek szívéből kikelt a bűnbánat és megtérés virága. Imádkozunk azért, hogy tágujon ki a keresztények szíve az egész világ befogadására, hiszen még az élet peremén élő emberek is testvéreink, és amit nekik teszünk, azt Jézus Krisztusnak tesszük.

Nemeshegyi Péter SJ

VÉGVESZÉLYBEN A KERESZTÉNYSÉG BÖLCŐJE

Baljós vízió vagy szomorú realitás?

Maaloula egyszerű kisváros Szíriában a hegyek közt, egy a sok közül, még annak ellenére is, hogy hosszú századok óta a szíriai keresztények egyik legrégebbi közösségének lakhelye, ahol mindmáig Krisztus nyelvét, az arámit beszélnek, és – ami még fontosabb – ahol a keresztények mindig békében éltek muzulmán szomszédaikkal, szunnitákkal és siitákkal egyaránt.

„A mi kis városunkban mindenki keresztény és mindenki mohamedán. Ismerjük és tiszteljük egymást, nem hagyjuk, hogy a vallási különbség közénk álljon. Bízunk benne, hogy sikerül távol tartani a háborút a mi kis városunktól. Bízunk – és nem csak hegyeink oltalmában.

Alig pár éve még így beszélt Mahmud Diab, a helyi szunniták imámja a tekintélyes amerikai hírmagazin, a Newsweek újságírójának, aki nem véletlenül éppen Maaloula példájára volt kíváncsi. „Mi a titka annak, ami Maaloulában megvalósult, vagy megvalósulni látszott?”

A muzulmán főpap egy ősi legendára hivatkozott. A legenda szerint bizonyos Szent Tekla, egy pogány herceg leánya, majd később Szent Pál egyik első tanítványa valamikor az első században a hegyek közé menekült apja katonái elől, akik üldözésére indultak, és parancsuk volt akár a leányt megölni, ha továbbra is ragaszkodik felvett új hitéhez, a kereszténységhez. Az üldözött Tekla végül teljesen kimerült és térdre roskadva az égiekhez folyamodott, mire a meredek sziklák nemhogy az útját állták volna, kettéváltak előtte. Így tudott megmenekülni.

Megosztó gyűlölet

Szíriától és az észak-afrikai arab államoktól Líbián és Libanon keresztül Irakig, sőt Iránig a Közel-Kelet egészének valósága azonban erősebbnek tűnik a legendák Teklájánál! Nemcsak a nagypolitika, Izrael és a palesztinok évtizedes szembenállása, a muzulmán radikalizmus uralkodása fenyegeti a békét, a különböző vallási közösségek együttélését. A gyűlölet megosztó ereje érvényesül immár messze a Szentföld határain túl is, mindenütt eltűnőben vannak a türelem és a türés szigetei. Az Al-Kaida vezérét megölheték Pakisztánban az amerikai elnök kommandósai, Irakban, Egyiptomban, Líbiában megbuktak a diktátorok, velük együtt azonban megszűnt az átmeneti stabilitás is, sőt a teljes politikai, társadalmi és gazdasági káosz új lehetőséget teremtett olyan végletekig szélsőséges képződmények fellépéséhez, mint amilyen az Iszlám Állam, amellyel Washington, a NATO vagy az EU sem képes egyelőre mit kezdeni, vagy legalábbis az általa képviselt nyílt terrorral megbirkózni.

Hogy mit jelent mindez egy kisváros Maaloula példáján, keresztény és muzulmán közösségeinek életében, hétköznapijaiban? A szíriai polgárháború, Bashar Assad elnök kormányhadseregének és az ellenzéki erők fegyveres erőinek hullámozó frontvonalait, amelyek Maaloula el-

foglalását, majd feladását, illetve ismételt visszafoglalását jelentik, ismétlődő bombázásokkal, a kolostorok és templomok, az imaházak és mecsetek, egyben az otthonok lerombolásával. Válogatás nélkül, hiszen – főleg a radikális milicisták számára nincs keresztény és muzulmán. Lehet a kereszt az egyik fő célpont, mint egyfajta gyűlölt jelkép, de a katonák, terroristák végső soron minden civil mellének szegezhetik a géppisztolyt, azzal a sztereotip kérdéssel, kiáltással, hogy „hiszed-e, hogy nincs más Isten, csak Allah?”, amire csak egy válasz lehetséges. Ez pedig azzal jár, hogy Maa-

Keresztény templom és Krisztus-szobor Maaloulában

loulá lakói, keresztények és muzulmánok immár nem családjuk gyógyulásáért, vagy jó termésért imádkoznak, hanem önmaguk és hozzátartozóik életéért. A szent háború ugyan elsősorban a keresztények ellen irányul, őket nevezték el – megint főleg az Iszlám Állam emberei – „kereszteseknek”, közülük szedik túszaikat, legutóbb egy alkalommal 12 apácát, akiket saját fogságba esett embereikért próbáltak kicserélni az Irán segítségére is számító Hezbollah fegyveresei.

Új migráció

Előfordult, hogy a kisváros szinte valamennyi lakója Bejrútban keresett menedéket az atrocitások elől, egy részük később visszatért, de ahogy tovább tart a háború, valójában egyre többen kényszerülnek végleges távozásra.

A múlt század elején még húsz százaléka volt a keresztények számaránya a Közel-Keleten, ma öt százalékról szólnak a statisztikák. A világ több mint kétmilliárdos keresztény népességének alig egy százaléka él a Közel-Kelet országaiiban, az új migráció azonban, amellyel többé-kevésbé mindenütt szembe kell nézniük, különösen fájdalmas, hiszen őseik szülőföldjét kényszerülnek elhagyni, azt a földet, ahol valaha hitük, vallásuk gyökeret vert.

A muzulmánok, talán még a mérsékeltek is, feledni látszanak, hogy a mai keresztények őseinek lényegi szerepük volt a nyolcadik-tizedik század között kiteljesedő arab kultúra megszületésében. A Damaszkuszt 636-ban elfoglaló arabok például a szír állam megteremtésében a keresztény vallású elite támogatást kaptak, és évszázadokon át befolyásos keresztény családok vezették a muzulmán adminisztrációt. Feledésbe merült, hogy a ma olykor tüzzel-vassal üldözött keresztények ősei már az iszlám előtt ott éltek a térségben, egyértelműen a régió multikulturális gazdagságának részesei!

Szíriában még 2011-ben is millió felelő volt a keresztények száma, azóta hét-százezen emigráltak. Irakban az amerikai inváziót követő időszakban fellángoló erőszakhullám két-háromszázezer keresztényt kényszerített arra, hogy ha nem is külföldre, de a kurdok által ellenőrzött északi országgrészebe emigráljon. Libanonban a lakosság 38 százaléka volt még néhány évtizeddel ezelőtt is keresztény, de az elhúzóódó polgárháborús helyzet megint sokat késztetett emigrálásra. Szinte kivétel Jordánia, ahol viszont kevesebb keresztény él, bár néhányan közülük még a parlamentbe is bejutottak. Egyiptomban a Mubarak bukása után, a Muzulmán Testvériség hatalomra jutásával szinte törvényesítették a legalább négymillió kopt keresztény üldözését, amely csak az iszlamista Morsi-kormányzat távozásával szűnt meg. Nem lehetetlen, hogy átmenetileg...

Keresztűzben

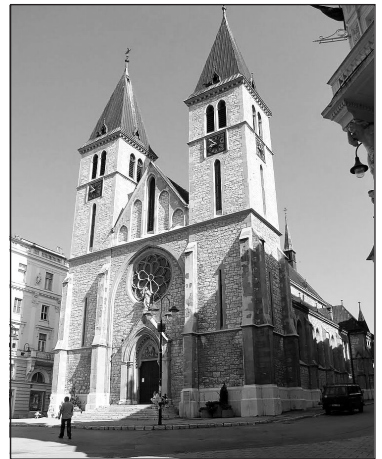
Sok keresztény ragaszkodik szülőföldjéhez. Az Assad-rezsim idején Szíriában jobb volt a keresztényeknek, akik oltalmat kaptak a diktatúrától, amiért cserébe hallgatólagosan elfogadták. Már csak azért is, mert a baath-párti rendszer valójában egy görög ortodox keresztény, bizonyos Michel Aflaq bábáskodásával jött létre, mégpedig úgy, hogy a vallásnál nagyobb hangsúlyt helyezett a nemzeti tudat, a nacionalizmus istápolására. Az Assadék ellen szerveződő politikai erőket ez is szembeállította a keresztényekkel. Az iszlám állam fegyveresei pedig ott csaptak le a keresztényekre, ahol csak tudtak. A gazdaság és a civil társadalom összeomlásának is mindenekelőtt a keresztények látták kárát. Egyedül Homs, Aleppo és Damaszkusz környékéről legalább 30 ezer keresztény kényszerült elmenekülni. A keresztények azért is a különböző politikai erők keresztűzébe kerültek, mert életterük stratégiai érzékeny területekre esett. Az ISIS aktivizálódása tovább rontott a keresztények helyzetén. Az iraki Mosulban és más városokban is, ahol az ISIS vette át a hatalmat, a keresztény családok ultimátumot kaptak: vagy áttérnek a muzulmán hitre, vagy jókora adót vetnek ki rájuk, vagy kivégzik őket. A szentföldi keresztény lakói sem érzik magukat biztonságban, még Jeruzsálemben és Betlehemben sem, a palesztinok által birtokolt területeken pedig amúgy is minimális, alig két és fél százaléknyi a számarányuk. Félő, hogy idővel egy szál keresztény sem marad mai lakhelyén. A gyermekek máris az Öböl-országok, Amerika és Európa egyetemén tanulnak.

Egyelőre még túlzásnak tűnik, de hamarosan szomorú realitássá válhat a kereszténység végnapjainak baljós víziója a kereszténység bölcsőjének helyén, a Közel-Keleten.

P. Szabó József

FERENC PÁPA BOSZNIA-HERCEGOVINÁBAN

„Béke veletek” – ez a mottója az egyházfő szarajevói útjának, melyre lapunk lezárása után, június 6-án kerül sor. Ferenc pápa célja, hogy a testvériséget és a békét hirdesse abban az országban, amelyben két évtizeddel ezelőtt háború pusztított.

Szarajevó székesegyháza

Ferenc pápa februárban jelentette be, hogy júniusban Szarajevóba utazik, a boszniai főváros azóta az előkészületek lázában ég. A 3,8 milliós Bosznia-Hercegovinában körülbelül 450 ezer katolikus él. Az egyházfő boszniai látogatásának központi rendezvényére, a Kosevo stadionba 60-70 ezer hívót várnak, és több mint ezer újságíró is jelezte részvételét. Ferenc pápa egy napos látogatását több ezer rendőr és több titkosszolgálat ügynökei biztosítják.

A pápa már szarajevói útja előtt elért egy nagy eredményt: a látogatásra való készülődés rég nem látott egységet hozott létre az országban, amelyet politikai és etnikai feszültségek sújtanak még húsz évvel az 1992–95 között zajló háború után is, amely százezer emberéletet követelt.

Míg az egyházfő június 6-i látogatását legjobban a katolikus horvátok várják, az etnikailag széttagolt ország kisebbségi csoportjai: az ortodox szerbek és a muzulmán bosnyákok szintén aktívan és nagy lelkesedéssel vesznek részt az előkészületekben.

„Valamennyi etnikai csoport tagjai örömmel várják a pápát” – mondta Tanja Topić, a Friedrich Ebert Alapítvány elemzője a *Huffington Post*-nak, amit annak tulajdonít, hogy Ferenc pápa a kezdetektől együttérző, békére, egységre és toleranciára felhívó üzeneteket tesz közzé.

Srebrenicában, ahol 1995-ben nyolcezer bosnyák férfit és fiút mészároltak le, több vallást és nemzetiséget képviselő gyermekkoros készül a Szentatya fogadására. „Számomra a pápa egy jó ember” – fogalmazta meg érzéseit a kilencéves Zejfa Ahmetović, a kórus egyik tagja. Az elmúlt hétvégén mintegy negyven szerb és bosnyák gyermek próbálta együtt a dalt. „Ez egy lehetőség számunkra, hogy más üzenetet küldjünk, a saját üzenetünket Srebrenicából” – mondta egy tizenhat éves szerb diák.

Zavidovići környékén egy muzulmán vallású bosnyák fafaragómester, Szalem Hajdarovac készítette a széket Ferenc pápa számára, melyet diófából faragott, a pápai címerrel és boszniai katolikus székesegyházak képével díszítet. „A díszítés mutatja a vallást, a szék mérete pedig a pápa nagy szívét és jó lelkét – fogalmazott a mester. – A politikusok azt akarták, hogy egymás ellen harcoljunk, de mi, egyszerű emberek együtt élünk, együtt dolgozunk, együtt ünneplünk, együtt halunk meg.”

II. János Pál pápa 1997-ben, amikor nem sokkal a háború után ellátogatott Boszniába, párbeszédet sürgetett a három etnikum és vallás között. Annak ellenére látogatott el 1997-ben Szarajevóba, majd 2003-ban Banja Lukába, hogy merénylettel fenyegették. Szent II. János Pál pápának szobra is van a boszniai fővárosban.

(Magyar Kurír)

A szíriai Aleppo városa – romokban

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombatn este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bnke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedsdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pffarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Holló István, tel.: 0043-6768742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacs@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Hájtájér István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kircheben, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombatn 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l’Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombatn 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Misézó helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Misézó helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Misézó helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/ 985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki

Egyházmegyéek:

Misézó helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>. Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Misézó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgátról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaletto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039-06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve január, július, augusztus, szeptember).

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Róm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer

ERDŐ PÉTER BÍBOROS A MÁLTAI REND TAGJA

Erdő Péter bíboros május 28-án Rómában, a Nagymesteri Palota dísztermében átvette a Szuverén Máltai Lovagrend Nagykeresztes tartománynagya jelvényeit Matthew Festing nagymestertől. Ezzel az ünnepélyes ceremóniával Erdő Péter tartománynagyi méltóságban tagja lett a máltai rendnek.

A római Nagymesteri Palota dísztermében Matthew Festing nagymester köszöntő szavai után Erdő Péter bíboros mondott rövid beszédet, majd átvette a Szuverén Máltai Lovagrend Nagykeresztes tartománynagya jelvényét. Erdő Péter ezt követően a máltai lovagrend nagymesterének átnyújtott egy Boldog Apor Vilmos-ereklyét. Apor Vilmos vértanú püspök a rend konvent káplánja volt, bátyja, Apor Gábor a Szuverén Máltai Lovagrend tagja volt, 1952 és 1958 között a rend nagykancellárja, majd 1964 és 1969 között a rend római nagykövete.

Az ünnepi alkalmon jelen volt Angelo Acerbi érsek, volt magyarországi apostoli nuncius, a Szuverén Máltai Lovagrend prelátusa, Kállay Ubul Tamás, a

MAGYAR TANNYELVŰ ISKOLA SZEPSIBEN

Bernard Bober kassai érsek, metropolita június 2-án kinevezte Nagy Istvánt a Szepsi Magyar Tannyelvű Boldog Salkaházi Sára Egyházi Iskola igazgatójává.

A kinevezési okmányt Miroslav Jacko, az érsekség iskolai hivatalának igazgatója adta át Gábor Bertalan esperes, plébános jelenlétében, aki elsőként gratulált a kinevezett igazgatónak. Ezt követően mindhárman a kassai domban tisztelegtek Boldog Salkaházi Sára emléke előtt, kérve az ő égi segítségét a további feladatok felismeréséhez és méltóságteljes megvalósításához.

HIRDETÉSEK

Hatvanhárom éves erdélyi (Magyarországon élő) özvegy tanárnő társat keres. Jelige: „szilágyi”.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések karakterenként:	
	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés karakterenként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok karakterenként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Róm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Róm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatát felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/ 266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

ÉLETÜNK
Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal: KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE H-1075 Budapest, Károly krt. 1. Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97 Fax: (0036) 1/328 01 98 E-mail: eletunk@kereszenyelet.hu www.keresztenyelet.hu *
Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vincze András *
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de *
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost USD 60 *
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot. 1 példány ára: 2 EUR Előfizetési ár egy évre: 20 EUR Tengerentúlra USS 60 BANKSZÁMLÁNK: Szent Maximilian Kiadó OTP Banka Slovensko, Komárno IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696 BIC/SWIFT: OTPVSKBX *
Erscheint 11 mal im Jahr. Satz: ÉLETÜNK *
Druck: Micropress Kft. H-3516 Miskolc, Ács u. 12. *
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei. A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Európa-napi üzenet

A szabadság Európája címet kapta az európai keresztény egyházak Európa-napi üzenete, amelyet Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa elnöke mutatott be a Vatikánban, május 8-án. Erdő Péter vatikáni sajtótájékoztóján hangsúlyozta, hogy ez az európai kontinenshez intézett üzenet egybeesik a második világháború végének 70. évfordulójával. Az Európa-napi üzenetet a CCEE és az Európai Egyházak Konferenciája vegyes bizottságának kétnapos vatikáni tanácskozása végén tették közzé. A bíboros kijelentette, hogy miközben az európai intézmények programokat és értekeket hirdetnek, az európai országokban élők hétköznapijaikban nem tudnak ezekről. Erdő Péter hangsúlyozta, hogy a rendszerváltás után 25 évvel Magyarországon az átlagbér még mindig 3,5-ször alacsonyabb az európainál.

Kölni megemlékezés

A kölni magyar katolikus közösség szentmisén emlékezett május 10-én Mindszenty bíborosra halálának negyvenedik évfordulóján. Ezt követően a Mindszenty Magyar Házban megkoszorúzták a házban elhelyezett emléktáblát. Imádkoztak boldoggá avatásáért és talán kicsit magukért is. Kőbe-falba vésett neve őrzi látogatásának emlékét, hiszen két alkalommal is meglátogatta a Rajna mentén élő magyar híveit. Szelleme itt maradt a magyarok nélküli falak között, de imáikban kérték segítségét, hogy a közösség ismét helyet kaphasson a házban, amelyet 49 év használat után el kellett hagyniuk. **(Reinhold Güzella, Leverkusen)**

II. János Pál-szobor

Az észak-vajdasági Tóthfaluban május 23-án leleplezték és megáldották Szent II. János Pál pápa szobrát, a helyi templom kertjében. A szoborállítás alkalmából szentmisét mutatott be Orlando Antonini, Szerbia apostoli nunciusa, majd a liturgiát követően Lengyelország szerbiai nagykövete jelenlétében leleplezte és megáldotta a templomkertben felállított mellszobrot. Az alkotás Türi Török Tibor magyarországi szobrász műve, elkészítését keszthelyi katolikus és református hívők támogatták.

Jézus Szentséges Szíve

A budapesti Szent István-bazilikában június 2-án a száz évvel ezelőtti püspöki kari felajánlás évfordulóján Erdő Péter bíboros vezetésével a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjai szentmise keretében ajánlották fel Magyarországot Jézus Szentséges Szívének. A Jézus Szentséges Szívéről bemutatott szentmisén részt vettek az MKPK tagjai, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papsága, a szerzetesrendek képviselői és az ünneplő hívő közösség.

Adományok Kárpátaljának

A Katolikus Karitászt november óta folyamatos kapcsolatban áll kárpátaljai és ukrán karitatív szervezetekkel, és több alkalommal juttattak adományokat az

ukrán konfliktusban érintett családok megsegítésére. Június 1-jén 2 kamiont pakoltak meg adományokkal. Az adománygyűjtésbe bekapcsolódott a Baptista Segélyszervezet, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Református Szeretetszolgálat, a Vöröskereszt, valamint az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség, a Johannita Segítő Szolgálat és a Szent Lukács Görögkatolikus Szeretetszolgálat **(Fotó: Karitászt)**

Örmény látogatás

Erdő Péter bíboros meghívására négy napos látogatásra hazánkba érkezett XIX. Nerszész Péter örmény katolikus pátriárka, aki május 23-án délután hat órakor örmény liturgiát mutatott be a budapesti Szent István-bazilikában. A misén Erdő Péter bíboros mellett részt vettek a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papságának képviselői, valamint a meghívott testvéregyházak vezetői. Az egyházfőt Erdő Péter bíboros hívta meg a budapesti örmény katolikus közösség kérésének eleget téve. Magyarországon mintegy ezer éve él örmény kisebbség, amely aktívan segítette a magyarokat az idegen hatalmak elleni harcokban, és tevékeny részt vállalt a kulturális életben. A mostani az első alkalom, hogy magas rangú örmény egyházi vezető érkezett hazánkba.

A határon túli magyarokért

A határon túli magyarok emberi jogainak védelme érdekében végzett munkájáért a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét vette át a brüsszeli magyar nagykövetségen május 28-án Pierre Gillet belga római katolikus pap, a Belgiumban működő Emberi Jogok Közép-Európai Bizottságának elnöke. Pierre Gillet munkája során többször is meglátogatta a szlovákiai és a vajdasági magyar közösségeket, és segítette őket jogi harcukban különféle fórumokon, így az Európai Parlamentben is.

Brassói viceposztulátor

Kasza László brassó-belvárosi káplánt bízta meg viceposztulátori feladattal Kovács Gergely posztulátor Isten szolgája Márton Áron püspök szenttéavatási ügyében. A viceposztulátor ott működik, ahol a szentté avatandó személy élt, és ahol a tisztelete elterjedt a hívek körében. Áron püspök ügyének egyházmegyei szakasza 1996 októberében zárult le, és a terjedelmes dokumentáció azóta a Szentszék illetékes intézményénél, a Szentek Ügyeinek Kongregációjánál van.

Magyar diakónus Schönstattban

Bíró László püspök május 2-án diakónussá szentelte Csermák Pétert a németországi Vallendar városához tartozó Schönstattban. Az új diakónus a Schönstatt Atyák közösségének első magyar tagja. Az ünnepen, mely fontos esemény volt a magyar Schönstatt mozgalom történetében, számos magyar család és fiatal vett részt. A diakónusszentelést megelőző este a magyar fiatalok együtt imádkoztak az összetételben, azon a helyen, ahol száz évvel ezelőtt létrejött a Schönstatt mozgalom. Az imát követően kötetlenül lehetett beszélgetni a Schönstatt Atyák közösségének tagjaival. □

IGAZSÁG ÉS IRGALMASSÁG

Közép-kelet-európai püspökök találkozója

Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) elnöke és Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek, a Szlovák Püspöki Konferencia elnöke meghívására május 11–12-én Pozsonyban tartották a közép-kelet-európai püspökök találkozóját.

A találkozóra Magyarországról, Szlovákiából, Horvátországból, Csehországból, Ukrajnából, Litvániából, Fehéroroszországból és Lengyelországból érkeztek főpásztorok.

Az alábbiakban részleteket közlünk a közép-kelet-európai püspöki konferenciák képviselőinek közleményéből:

Imádkozunk azért, hogy a következő püspöki szinódus új fényrel világítsa meg a családok lelkipásztori gondozását. Őszinte köszönetünket fejezzük ki az összes hívő családnak, amelyben az evangéliumi értékeket becsületesen megélik és továbbadják a jövő nemzedékeknek. (...) Ha leromboljuk a családot, magát a társadalmat romboljuk le. Reméljük, hogy a katolikus Egyház mindenki számára igazi atyai otthonná válik, ahol minden bűnbánó bűnös Isten kegyelmével találkozik.

A felszabadító igazság és az irgalmaság szerves egységet alkot, mely Isten

arcát tükrözi. (...) A régiek bölcsessége szerint a világ csak azért létezhet, mert az irgalmasság és az igazságosság összekapcsolódnak egymással. Ha Isten csak igazságos lenne, akkor meg kellene semmisítenie mindnyájunkat. Ha viszont Isten csak irgalmas lenne, az emberiség semmisítené meg önmagát.

Tudjuk, hogy a házasságnak és a családnak sok kihívással kell szembenéznie. (...) Érezzük Krisztus tanításának erejét, aki feltárta előttünk az emberre vonatkozó teljes igazságot, mely a Teremtő teremt tükrözi. Pozsonyi találkozónkon azt a javaslatot fogalmaztuk meg, hogy szükség van a párok és a családok rendszeres képzésére, de nemcsak a házasságot megelőző időszakban, hanem az egész élet folyamán, e képzésben pedig a papok mellett segítséget nyújthatnak a különböző családmozgalmak és az érettebb keresztény családok is. (...)

(Magyar Kurír)

NYERESÉGGEL ZÁRTA A 2014-ES ÉVET A VATIKÁNI PÉNZINTÉZET

Az IOR, a Vatikán pénzügyi intézete 69,3 millió eurós nettó nyereséggel zárta a 2014-es évet, szemben a 2013-as év 2,9 milliós nyereségével. Ez derül ki a tavalyi éves jelentésből, amelyet az IOR május 25-én tett közzé.

A 2014-es év gazdaságilag pozitívnak könyvelhető el, ugyanakkor normálisnak minősül a vatikáni pénzügyi intézet számára – nyilatkozta a Vatikáni Rádió az intézmény médiareferense, Max Hohenberg. Az IOR több mint 69 millió eurós nyeresége a számlák újrendezésének eredménye. A 2013-as évihez képest a jelentős javulás lényegében az értékpapírok kezelésének, illetve a rendkívüli természetű operatív költségek csökkenésének köszönhető.

Az ügyfelek hűek maradtak a bankhoz: több mint 15 ezren összesen 6 milliárd eurónyi betétet helyeztek el az IOR-nál, ami enyhe növekedést mutat. 2013 májusa és 2014 decembere között a pénzügyi intézet 4614 számlát szüntetett meg, melyből 2600 úgynevezett alvó számla, vagyis inaktív vagy elenyésző egyenlegű volt. 554 számla nem felelt meg a jogosult ka-

tegóriának (világi hívek számlái), 1460 pedig magától megszűnt.

A pápa 2014 áprilisában újra leszögezte, hogy az IOR küldetése elsősorban a Katolikus Egyház, a Szentszék és Vatikánváros javának előmozdítása. Ezért az intézet tovább folytatta átalakulási folyamatát, eleget téve Ferenc pápa kérésének.

Az IOR bíborosi bizottságának felülvizsgálatára várva a vatikáni pénzügyi intézet 55 millió eurót szándékozik fordítani a Szentszék költségvetésére, a 2014-ben kiutaltaknak megfelelően, és több mint 14 millió eurót szán az eredménytartálékra. Nagy munkát fektettek a múltbéli illegális ügyek felszámolásába. A jövőben a fő kihívás az ügyfélszolgáltatások színvonalának emelése, valamint a vagyongazdálkodási szolgáltatások javítása.

(Vatikáni Rádió)

ZARÁNDOKLAT A TORINÓI LEPELHEZ

A torinói lepel kiállítása alkalmából zárandoklatot szervezett Németh László olaszországi magyar főlelkész. A résztvevők főként Olaszország különböző városaiban élő magyarok voltak, de néhányan Magyarországról is eljutottak a lepel közös megtekintésére, így május 17-én összesen hetven fő gyűlt össze. Voltak, akik már szombaton megérkeztek Torinóba, őket torinói magyar családok látták vendégül.

A zárandoklatra érkezettek a torinói Sindone Múzeumnál találkoztak először, hogy felfedezzék a torinói Sindone Múzeum (Museo della Sindone) történelmi, tudományos értékeit. A tárgyi tudás és a bizonyítékok gyűjtése a többség számára fontosnak bizonyult, de a „tamási” tapasztalást a múzeumlátogatást követő szentmise mélyítette el igazán. A San Rocco-templomban tartott szertartáson László atya prédikációja az összetartozásra hívta fel a figyelmet, és arra, hogy egymás arcában Krisztus arcát kell meglátnunk. A halotti lepel valóságos lenyomatával kapcsolatban hangsúlyozta az örök életre való eljutás hitét is.

Az esemény jó alkalom volt az olaszországi magyar közösség és a magyarországi résztvevők találkozására, a közös várakozás

pedig előkészítette a nap legfontosabb részét. A Keresztelő Szent János-székesegyházban, mindenki személyes és megindító belső találkozást élhetett meg Krisztussal.

A lepel látványa különleges ajándék volt, amiből a hétköznapiak is lehet töltekezni. A zárandokok hálások voltak Németh László atyának és a torinói közösségnek ezért a lehetőségért.

Pifka Anna

Magyarok Torinóban

(Fotó: Sánta Anikó)